

ISSN 1392-4753

IRIMITAS

TRIMITAS

2017 m. Nr. 4 (1313)

Leidžiamas nuo 1920 m. birželio / Atkurtas 1990 m. liepą.

Išėina kas antrą mėnesį

Tiražas 1000 egz.

Mieli „Trimito“ skaitytojai,

praėję keli mėnesiai Lietuvos šaulių sąjungai buvo kupini reikšmingų įvykių. Kasmet Šaulių sąjungos garbės šaulių gretas papildė Lietuvai svarbūs žmonės, šiemet šis garbingas titulas suteiktas arkivyskupui Sigitui Tamkevičiui. Birželio 27-tąją minėjome 98-ąsias Sąjungos įkūrimo metines, o šaulio dieną paminėjome švęsdami ir pasipuošę uniformomis. Liepos mėnesį įvykusioje vadų pasikeitimo ceremonijoje Sąjungos vėliava perduota naujam vadui plk. lt. Gintarui Koryznai. Nors praėjo tik keli mėnesiai, kviečiame Jus susipažinti su pirmosiomis vado mintimis ir įžvalgomis apie tolimesnės Sąjungos veiklos gaires bei kryptis.

Nors vasara atostogų metas, mūsų organizacijoje tikrai netrūksta vyksmo. Jaunųjų šaulių vasaros stovyklos neaplenkė nei vienos rinktinės, o jaunieji stovyklautojai iš jų į mokyklos suolus grįš įgiję naujų žinių ir įvairios patirties, susiradę naujų draugų ne tik iš Lietuvos.

Šauliai ir toliau, negailėdami vasaros savaitgalių, aktyviai dalyvauja pratybose, tobulina savo įgūdžius ir ruošiasi atstovauti Šaulių sąjungai įvairiose varžybose – vienos jų – „Snaiperių diena 2017“. Kviečiame skaityti ir susipažinti, kuo pastaraisiais mėnesiais gyveno broliai ir sesės šauliai.

Nuoširdžiai
Dovilė Rusteikienė,
„Trimito“ redaktorė

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Projektą „Dialogas ir/ar kova: viešosios erdvės iššūkiai“ (straipsniai: „Kur ir kodėl skauda mums ir mūsų priešams?“, „Jaunieji šauliai“, „Sportinis jaudulys aplanko kiekvienose varžybose“, „Šauliai – naujieji elitiniai kariai Abiejų Tautų Respublikos kariuomenėje“) remia Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondas.

2017 m. skirta 6 tūkst. eurų.

ŠIAME NUMERYJE:

ĮVYKIAI

Lietuvos šaulių sąjungos vėliava naujojo vado rankose
Garbės šaulio vardas – arkivyskupui Sigitui Tamkevičiui
Švęsk šaulio dieną dėvėdamas uniformą!
LŠS iššūkiai ir perspektyvos

2
5
6
8

TEMA

Kur ir kodėl skauda mums ir mūsų priešams?
„Zapad 2017“: nepanikuoti, bet būti budriems

10
12

JAUNIEJI ŠAULIAI

14

PLAKATAS

Žemėlapių orientavimas

18

SAJA – ŠVIESTIS IR ŠVIESTI

Operacija „Sophia“. Išgelbėti pabėgėliai, sustabdyta ginklų kontrabanda ir ilgos dienos laive

22

ATMINTIS

Šauliai – naujieji elitiniai kariai Abiejų Tautų Respublikos kariuomenėje

25

POKALBIS

Sportinis jaudulys aplanko kiekvienose varžybose

27

GINKLAS

Pistoletai-kulkosvaidžiai MP-5

28

KAS KUR KADA

30

TRIMITAS REKOMENDUOJA

34

REDAKCIJA

Redaktorė Dovilė Rusteikienė, kalbos redaktorė Eglė Vėbraitė,
korespondentas Valdas Kilpys, dizaineris-maketuotojas Ignas Gaižauskas.

Redakcijos kolegija: Liudas Gumbinas (Alfonso Smetonos šaulių 5-osios rinktinės šaulys), Mindaugas Nefas (CV narys), Sigitas Ozgirdas (CV narys), Alina Bortkevič (CV narys), Juozas Janušaitis (CV narys), Jolita Mickevičiūtė (LŠS studentų korporacijos „Saja“ narė), Irena Šalaviejiėnė (LŠS išeivijoje šaulė).

I ir IV-ame viršeliuose Vaidoto Okulio-Kazarino nuotraukos, II ir III-tame viršeliuose Valdo Kilpio nuotraukos.

Adresas: Laisvės al. 34, LT-44240 Kaunas, Lietuva. Tel.: + 370 615 27315, el. p. redakcija@sauliusajunga.lt • facebook.com/trimitas.lt
Leidėjas: Lietuvos šaulių sąjunga • www.sauliusajunga.lt • facebook.com/sauliusajunga.lt

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su autorių nuomone.
Rankraščiai negrąžinami ir nerecenzuojami. Dėl spaudos broko kreiptis į spaustuvejį.
Spausdino UAB „Judeks spauda“, Europos pr. 96C, LT-46351 Kaunas.

Atstovai užsienyje:

LŠS išeivijoje (JAV) J. R. Butkus • Toronto (Kanada) V. Pūtvio kuopos vadas V. Pečiulis
Facebook: „Lietuvos Šaulių Sąjunga Išeivijoje – Centro valdyba“

© „Trimitas“, 2017
Leidinio indeksas 5291.
ISSN 1392-4753
Tiražas 1000 egz.

LIETUVOS ŠAULIŲ SAJUNGOS VĖLIAVA NAUJOJO VADO RANKOSE

Dovilė Rusteikienė | Nuotraukos **Valdo Kilpio**

Liepos 6 d. Vytauto Didžiojo karo muziejuje Kaune vyko iškilminga Lietuvos šaulių sąjungos vado pasikeitimo ceremonija. Jos metu Lietuvos šaulių sąjungai trejus metus vadovavusį vadą atsargos pulkininką leitenantą Liudą Gumbiną pakeitė pulkininkas leitenantas Gintaras Koryzna.

Renginio metu šauliams ir svečiams sveikinimo žodį tarė Krašto apsaugos ministras Raimundas Karoblis, Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Vytautas Bakas. Dalyvavo Seimo nariai, Lietuvos kariuomenės atstovai, buvę Lietuvos šaulių sąjungos vadai, visų dešimties Lietuvos šaulių sąjungos rinktinių vadai, Lietuvos šaulių sąjungos štabo darbuotojai ir kiti svečiai.

Raimundas Karoblis padėkojo atsargos pulkininkui leitenantui Liudui Gumbinui už tarnybą ir nuveiktus darbus, suaktyvėjusią Šaulių sąjungos veiklą ir padidėjusias šaulių gretas. Naujam vadui pulkininkui leitenantui Gintarui Koryznai palinkėjo tęsti prasmingus darbus ir sėkmingai stiprinti Sąjungos veiklą, kad šauliai taptų svaria Lietuvos kariuomenės ir Krašto apsaugos savanorių parama. Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Vytautas Bakas pabrėžė Lietuvos šaulių sąjungos svarbą Nacionalinio saugumo kontekste.

Renginio metu iškilmingai prisiekė daugiau nei 30 šaulių, kurie pasižadėjo būti ištikimi Lietuvos Respublikai, ginti ir saugoti jos nepriklausomybę, teritorijos vientisumą ir konstitucinę santvarką, laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos ir įstatymų, sąžiningai vykdyti šaulio pareigas.

Krašto apsaugos ministras Raimundas Karoblis Šaulių žvaigždės medaliu apdovanojo Danielių Praną Saukevičių už ilgametę ir nepriklausomą tarnybą Lietuvos šaulių sąjungos LDK Kęstučio šaulių 7-ojoje rinktinėje, šaulių ir jaunųjų šaulių patriotinį ugdymą, Lietuvos laisvės kovų ir kovotojų atminimo saugojimą ir jamižinimą. Lietuvos šaulių sąjungos vadas

atsargos pulkininkas leitenantas Liudas Gumbinas šaulius už uolią ir sąžiningą tarnybą apdovanojo III laipsnio Šaulių sąjungos pasižymėjimo ženklu „Už nuopelnus Šaulių sąjungai“.

Šventės metu Lietuvos šaulių sąjungos Garbės sargybos kuopos šauliai atliko tris

dedikacines salves: „Už Lietuvos valstybę“, „Už brolius ir seses šaulius, paaugojusius gyvybę laisvės vardan“ ir „Už Šaulių sąjungą“. Renginyje užbaigtas Šaulių sąjungos Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Vyčio kryžiaus ordino vėliavos būrio šaulių Vyčio kryžiaus ordino vėliavos nuleidimo ceremonija.

„LŠS tikslas – dar glaudžiau bendradarbiauti su Lietuvos kariuomene“

Su naujuoju Lietuvos šaulių sąjungos vadu pulkininku leitenantu Gintaru Koryzna kalbamės apie galimus pokyčius, Sąjungos stiprinimo perspektyvas, aktyvesni narių pajungimą prasmingai veiklai ne tik Sąjungoje, bet ir didesniu mastu prisidedant prie Lietuvos kariuomenės stiprinimo.

Kokių naujovių iš Jūsų gali tikėtis šauliai?

Pirmiausia, kalbant apie Lietuvos Šaulių sąjungos veiklą, galiu pasidžiaugti, kad ji įvairiapusė. Tikrai džiugu matyti iniciatyvų ir aktyvų mūsų jaunimą. Nors dažnai spaudoje ir visuomenėje yra akcentuojama, kad jaunieji šauliai – vieni aktyviausių Sąjungos narių, bet, manau, kad kita šaulių dalis taip pat yra aktyvi. Peržvelgus, kiek ir kokiuose renginiuose šauliai dalyvauja, stebina mūsų narių aktyvumas! Čia galima paminėti tiek bendradarbiavimą su Policijos departamentu, Valstybinės sienos apsaugos tarnyba ar Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo tarnyba, padedant joms užtikrinti viešąjį saugumą įvairių renginių metu. Taip pat privalu paminėti šaulių švietėjišką veiklą, bendradarbiavimą su Švietimo ir mokslo ministerija, šaulių dalyvavimą ir įsitraukimą į miestų ir miestelių organi-

zuojamus kultūrinius renginius, skirtus paminėti mūsų pokario rezistencijos ar kitus istorinius įvykius.

Šias veiklos kryptis LŠS ir toliau turėtų puoselėti bei plėtoti. Vienintelis niuansas – daugiau dėmesio turėtume skirti ne tik didiesiems Lietuvos miestams, bet aktyviai veikti ir regionuose. LŠS galėtų aktyviau reikštis savo kultūrine ir sportine veikla rajonų centruose ir mažesniuose miesteliuose, labiau įtraukti jų gyventojus, kurie, manau, tikrai noriai mus priimtų ir dalyvautų renginiuose.

Kitas aspektas, į kurį kreipsiu dėmesį, tai platesnis bei gilesnis LŠS įsiliėjimas į Lietuvos gynybinių pajėgumų sudėtį. Kalba eina ne tik apie gilesnę integraciją į Lietuvos kariuomenę, bet ir pajėgumų sugeneravimą platesnėms gynybinėms funkcijoms vykdyti. LŠS, kaip specifinių pajėgumų teikėja, galėtų paremti LK įvairiais specialistais – virėjais, medikais, transporto remonto, informacinių technologijų specialistais ir pan. Be to, visiškai prisidėtų ir prie kitų specifinių funkcijų vykdymo, nepaprastųjų situacijų, krizių ar net karo atveju konkrečia pagalba savivaldybių funkcijų vykdymui ar parama karo komendantams. Taigi, čia ir slypi didžiausi iššūkiai

– pradedant nuo teisinės bazės pritaikymo ir baigiant mūsų šaulių specialistų rengimu vykdyti tokias funkcijas. Tačiau šie iššūkiai ir sprendimai nėra vienos dienos darbas – įgyvendinti pokyčius prireiks laiko.

Galbūt matote, kurioms darbo su jaunimu sritims reikėtų skirti daugiau dėmesio?

Jaunimas ir jaunieji šauliai – tai mūsų ateitis. Jaunųjų šaulių įsitraukimas į patriotinį, pilietinį ugdymą yra pagirtinas ir skatintinas. Šią vasarą turėjau galimybę sudalyvauti keliose jaunųjų šaulių stovyklose, nacionalinėse ir tarptautinėse, šiek tiek pabendrauti su stovyklų dalyviais, svečiais iš užsienio. Likau sužavėtas jų užsidegimu, motyvacija, noru nugalėti save, palaikyti brolių, sesė šaulių. O svarbiausia, visiems įrodyti, kad jie turi tikslą gyvenime, kad formuojasi stipri asmenybė, kuri sąmoningai ruošiasi galimiems gyvenimo iššūkiams. Tokia motyvacija žavi ir net suaugusius įpareigoja pasitempti.

Manau, šią veiklą reikia tęsti bendradarbiaujant su Švietimo ir mokslo ministerija panaudojant neformaliojo ugdymo teikiamas galimybes. Be to, jaunieji

šauliai turi galimybę susipažinti su LK, jų kasdienybę, dėl to tampa tikėtina, kad dalis jaunųjų šaulių vėliau pasirinks karinio specialybės.

Manau, kad LK padaliniai galėtų aktyviau koordinuoti kai kurias mūsų jaunųjų šaulių veiklas. Taip pat reikėtų aktyviau kviešti Lietuvos kariuomenės padalinius į savo organizuojamus kultūrinius renginius: Šaulio dienos, Lietuvos Karaliaus Mindaugo karūnavimo dienos minėjimus – viskas vienodai svarbu!

Svarbus ir tarptautinis bendradarbiavimas. Reikia siekti, kad mūsų jaunieji šauliai turėtų galimybę susipažinti su kolegomis užsienyje. Nors šiuo metu puikiai bendradarbiaujame su Baltijos šalių giminingomis organizacijomis, ateityje galėtume bendradarbiauti ir su Lenkijos, taip pat Skandinavijos šalimis ir kt.

Deklaruojate, kad vienas Lietuvos šaulių sąjungos prioritetų bus didesnė integracija į kariuomenę, kaip planuojate to siekti?

Į šį klausimą turime pažvelgti iš kelių pusių. Pirmiausia, visi turime prisiminti, kad LŠS yra LK rėmėja. Taigi, ir turime bendradarbiauti su LK aktualiose ir svarbiose srityse. Turime diskutuoti su LK vadovybe bei Jungtiniu štabu, kokioms užduotims LŠS turi būti pasirengusi, kokios yra numatytos funkcijos LŠS vienu ar kitu atveju. Aiškus užduočių bei funkcijų pasidalinimas, svarbos nustatymas leis išvengti nereikalingos konkurencijos bei sutaupys tiek žmogiškųjų, tiek materialinių resursų.

Kitas aspektas tai LŠS Karinio rengimo adaptavimas prie šiuolaikinių realiųjų bei LK poreikių. LŠS naujoji karinio rengimo koncepcija turėtų būti artima ar panaši į LK kovinio rengimo principus. Šauliai turėtų būti pasiruošę įsilieti į kariuomenės pajėgumus esant reikalui, turėti bendrus kovinio rengimo įgūdžius, kurie praktikuojami LK.

Šauliai turi netgi didesnę patirtį tam tikrose specifinėse srityse (medikai, informacinių technologijų, komunikacijos specialistai ir pan.), nei LK. Taigi, jau šiandien LŠS galėtų pasiūlyti kai kuriuos pajėgumus LK, kad turėtume galimybę kartu su kariais dalyvauti bendrose LK ar tarptautinėse pratybose, tokiose kaip „Žaibo kirtis“, „Saber Strike“, „Liepsnojantis kalavijas“ ir pan. Šaulių įsitraukimas į pratybas būtų abipusiai naudingas, o suderinus savo veiklos ypatumus, abi pusės geriau suprastų viena kitą.

Dar vienas svarbus momentas, LK vadų ir specialistų įsitraukimas į LŠS karinį rengimą. Karių ir karininkų turima patirtis padėtų LŠS parengti žemesniosios ir vidurinės grandies vadus kinetinėms ar nekinetinėms užduotims vykdyti.

Dažnai girdime kalbant apie kinetinius šaulius, kokią viziją esate numatę nekinetiniams šauliams? Ar nederėtų suaktyvinti jų veiklos? Padaryti patrauklesnę ar labiau matomą tiek šauliams, tiek visuomenei?

Taip, sutinku su šiuo teiginiu, kad daugiau ir garsiau kalbama apie kovinius arba kinetinius šaulius. Tačiau noriu pabrėžti, kad taip vadinami nekinetiniai šauliai tikrai nėra pamiršti. Galiu drąsiai teigti, kad jie jau dabar aktyviai remia ir pagelbėja LK. Vienas pavyzdžių galėtų būti šaulių, turinčių informacinių technologijų specialisto išsilavinimą ir dirbančių šioje srityje, pagalba Krašto apsaugai. Savo patarimais ir darbu jie jau įrodė, kad yra puikūs specialistai ir naujų idėjų generatoriai. LK vertina jų indėlį ir pagalbą įgyvendinant vieną ar kitą projektą, stiprinant Krašto apsaugos gynybą.

Ypač svarbu apgalvoti, kaip galėtume efektyviau panaudoti kitus šaulių pajėgumus ir patirtį specifinėse srityse. Kaip jau minėjau aukščiau – galimybių

daug. Reikia tik trupučio LŠS ir LK indėlio identifikuojant poreikius bei koordinuojant ir derinant šias galimybes. Pagal LŠS planus, atnaujinant mūsų karinio rengimo koncepciją, numatyta vieta ir taip vadinamų nekinetinių specialistų rengimui, svarstomos galimybės įjungti juos į platesnę veiklą.

Kalbant apie LŠS narių skaičių, kas Jums svarbiau: padidinti narių skaičių ar pagerinti esamų narių veiklos kokybę?

Nematau, kad tarp narių skaičiaus didinimo ar esamų narių veiklos kokybės gerinimo galima dėti lygybės ženklą ar kažkuriam iš šių aspektų teikti pirmenybę. Visa tai matau kaip dvi skirtingas ir savarankiškas veiklos sritis.

Nereikia būti naiviam ir tikėtis, kad LŠS narių skaičius augs taip ženkliai, kaip tai įvyko 2014–2016 metais. Norint, kad LŠS narių skaičius augtų, Sąjungai reikia turėti aiškią viziją, būti patrauklia visiems LR piliečiams realizuoti. Turėtume parodyti visuomenei Sąjungos naudingumą, galimybes padedant užtikrinti viešąją saugumą, bendradarbiaujant su įvairiomis teisėtvarkos struktūromis, šaulių svarbą vykdant krašto gynybą ar organizuojant patriotinius, sporto ir kultūrinius renginius šaulių padalinių dislokacijos vietose ar atskiruose regionuose. Taigi, turime parodyti, kad LŠS nėra uždara organizacija su savo taisyklėmis, kad mes ir esame ta pati visuomenės dalis – tie patys kaimynai, kurie vienaip ar kitaip prisidedame prie Lietuvos ir jos žmonių gerovės – ar tai indėliu į saugumą, ar organizuojant renginius ir auklėjant, rodant pavyzdį jaunimui.

Viso to pasiekti neįmanoma be jau esamos kokybės gerinimo, be šiandieninių realiųjų suvokimo ir esamos sistemos adaptavimo. Kaip matote, tai viena kitą papildančios sąlygos – norint įgyvendinti vieną, privalai įvykdyti ir kitą.

Kaip reagavo Jūsų šeima, kai buvote paskirtas Lietuvos šaulių sąjungos vadu?

Teigiamai. Šeima visada su manimi ir esu labai dėkingas, kad per savo karjerą nesu išgirdęs jokių priekaištų dėl užimtumo ar nebuvimo namuose. Tiek žmona, tiek vaikai puikiai suvokia, kokia yra kariško gyvenimo realybė, todėl nebando manęs pakeisti, bet bando prisitaikyti. Už tai juos myliu.

GARBĖS ŠAULIO VARDAS – ARKIVYSKUPUI SIGITUI TAMKEVIČIUI

Dovilė Rusteikienė | Nuotraukos Evaldo Šemioto

Birželio 27-oji svarbi kiekvienam organizacijos nariui, nes ši diena žymi Lietuvos šaulių sąjungos įkūrimą. Šiemet minint 98-ąsias Sąjungos įkūrimo metines, iškilmingos ceremonijos metu Kauno arkivyskupijos kurijoje Lietuvos šaulių sąjungos vadas ats. plk. lt. Liudas Gumbinas įteikė garbės šaulio liudijimą ir garbės šaulio vardą žymintį ženklą J. E. arkivyskupui emeritui Sigitui Tamkevičiui SJ.

Lietuvos šaulių sąjunga garbės šaulio ženklu apdovanoja Lietuvai bei Šaulių sąjungai nusipelnčius asmenis, kurie savo gyvenime ir darbuose puoselėja šauliškąs vertybes. „Šauliškos vertybės yra Jūsų veikloje, sąmonėje, veiksmuose, todėl šis garbės šaulio ženklas šiandien yra įteikiamas Jums,“ – kreipdamasis į J. E. arkivyskupą emeritą Sigitą Tamkevičių SJ kalbėjo Lietuvos šaulių sąjungos vadas ats. plk. lt. Liudas Gumbinas. Dėl savo atsidavimo Lietuvai, krikščioniškų vertybių bei tolerancijos skatinimo, J. E. arkivyskupas emeritas Sigitas Tamkevičius SJ buvo ir yra išskirtinis pavyzdys kiekvienam šauliui.

Po garbės šaulio vardo suteikimo ceremonijos J. E. arkivyskupas emeritas Sigitas Tamkevičius SJ pabrėžė: „Mes gyvename tokiomis sąlygomis, tokioje kultūroje, kai žmonės pradeda nežinoti, kas gerai, kas moralu. Išaukštinamos pavienio žmogaus teisės, ne pareigos,

tokioje kultūroje labai reikalingi žmonės, turintys aiškią, tvirtą poziciją. Jų reikia visur: bažnyčioje, Lietuvos kariuomenėje, Šaulių sąjungoje – visame visuomeniniame gyvenime. Jeigu neturėsime aiškumo, tada ir mūsų laisvės pamatai gali suaižėti.“

J. E. arkivyskupas emeritas Sigitas Tamkevičius SJ yra vienas svarbiausių nepriklausomos Lietuvos Katalikų bažnyčios hierarchų ir daugelio Lietuvos žmonių dvasinis autoritetas, visą savo gyvenimą paskyręs Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės atgavimo bei stiprinimo labui. Darbavosi ginant prigimtines žmogaus teises sovietinėje Lietuvoje, buvo aktyvus antisovietinio neginkluoto pogrindžio veikėjas.

Garbės šaulio vardas tarpukariu buvo suteiktas Sąjungos įkūrėjui Vladui Putvinskiui, pirmajam Lietuvos valstybės prezidentui Antanui Smetonai, arkivyskupui Pranciškui Karevičiui, kariuome-

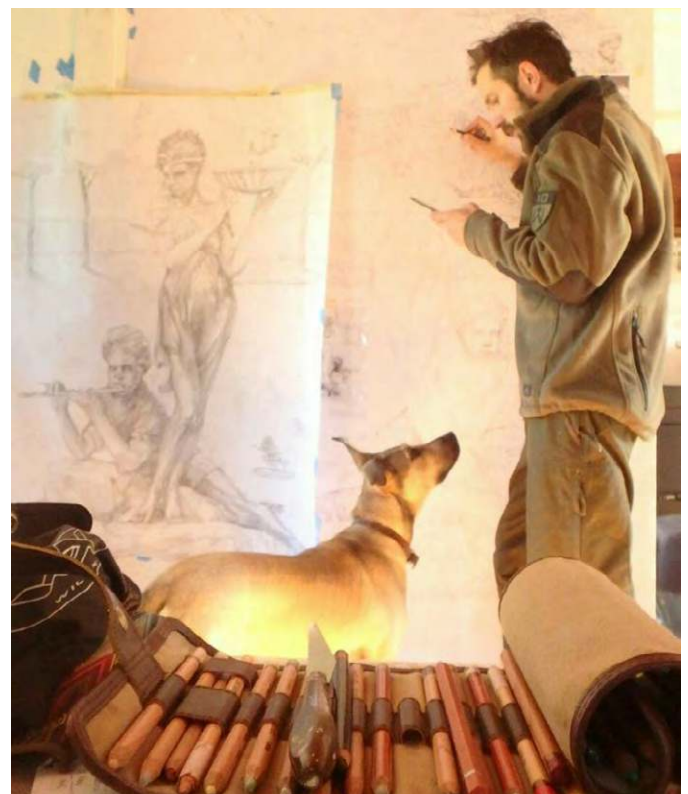
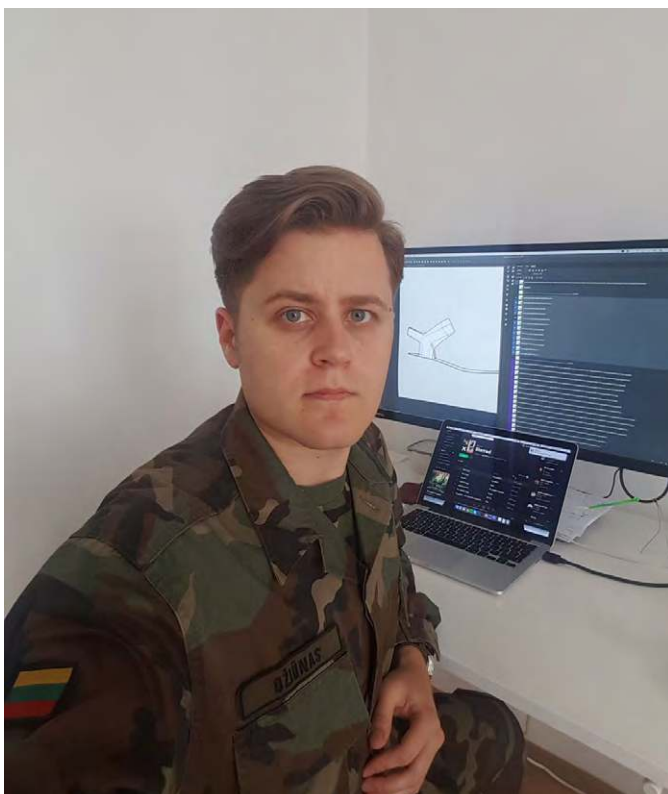
nės vadui brg. gen. Stasiui Raštikiui. Praėjusiais metais garbės šauliu tapo kadenciją baigęs prezidentas Valdas Adamkus.

ŠAULY,

ŠVĘSK ŠAULIO DIENĄ DĖVĖDAMAS UNIFORMĄ!

Šiomet Šaulio dienos ir Šaulių sąjungos įkūrimo dienos proga visi šauliai buvo kviečiami dėvėti uniformą, kad ir kur tą dieną bebūtų: darbe, paskaitose, seminaruose, susitikimuose, leisdami laisvalaikį. Džiugu, kad šauliai atsiliepė į kvietimą ir parodė, kad yra vieningi. Nuotraukomis socialiniame tinkle „Facebook“ dalinosi ir pavieniai šauliai, ir rinktinės. Šia akcija buvo svarbu parodyti, kad esame vieningi, kad Lietuvos šaulių sąjunga vienija įvairių sričių profesionalus, įvairaus amžiaus žmones, kad mūsų daug ir mes visur. „Trimito“ skaitytojus kviečiame pasižvalgyti po nuotraukų galeriją.

LŠS IŠŠŪKIAI IR PERSPEKTYVOS

Stasys Ignatavičius | Nuotraukos Romualdo Dunausko

1997 metų liepos 2 dieną Lietuvos Respublikos Seimas priėmė „Lietuvos Respublikos šaulių sąjungos įstatymą“. Šio įstatymo priėmimo 20-mečio proga Lietuvos Respublikos Seimo laikinosios Lietuvos kariuomenės ir Lietuvos šaulių sąjungos paramos grupės, padedant LŠS V. Putvinskio-Pūtvio klubui, birželio 23 dieną (Šaulio dienos išvakarėse) Seimo Konstitucijos salėje organizavo konferenciją „Lietuvos šaulių sąjunga prieš 20 metų ir šiandien: iššūkiai ir perspektyvos“. Į šią konferenciją atvyko Seimo nariai, Krašto apsaugos ministerijos atstovai, garbingi svečiai ir gausus būrys šaulių.

Konferenciją pradėjo Lietuvos Respublikos Seimo laikinosios Lietuvos kariuomenės ir Lietuvos šaulių sąjungos paramos grupės pirmininkas Audronius Ažubalis, kuris savo kalboje pažymėjo, kad Šaulių sąjunga, pradėjusi savo veiklą 1919 metais, Nepriklausomybės kovų sukuryje, ir išlaikiusi gražias bei reikšmingas mūsų valstybei istorines tradicijas, yra išskirtinė visuomeninė organizacija, turinti savo įstatymą, kuris šauliams suteikia galimybę aktyviai dalyvauti valstybės suvereniteto gynyboje.

Sveikinimo kalboje Seimo pirmininkas Viktoras Pranckietis palinkėjo šauliams tvirtai laikytis Šaulio priesaikos žodžių,

džiaugėsi, kad Šaulių sąjunga yra savarankiška pilietinės savyginos organizacija ir tai reiškia, jog šauliai yra ta elitinė tautos dalis, kuri užtikrina mūsų valstybėje pastovumą ir saugumą, įsteigta tikėjimo ir stipriai susijusi su priesaika Tėvynei.

Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Vytautas Bakas savo sveikinime pabrėžė, jog Šaulių sąjunga yra įvairaus amžiaus, pažiūrų, profesijų, tautybių ir patriotiškai nusiteikusių žmonių sambūris, kurį vienija bendras siekis – gyventi saugioje valstybėje, kurti ją ir tai yra šaulių galios šaltinis. Sąjunga turi galias istorines tradicijas ir aiškią misiją ginant ir stiprinant mūsų valstybingumą. Tai viena įtakingiausių visuomenės organizacijų, galinti diktuoti politines madas ir yra labai svarbi mūsų valstybėje. Baigdamas savo pasisakymą Komiteto pirmininkas įteikė naujai išrinktam vadui knygą „Žymiausi Lietuvos mūšiai ir karinės operacijos“.

Kadenciją baigiantis LŠS vadas plk. ltn. Liudas Gumbinas kalbėjo apie Šaulių sąjungos veiklos raidą, įstatymą, jo perspektyvas, istorinį tęstinumą ir būsimas organizacijos vizijas, palygino Lietuvos šaulių ir Estijos Kaitseliit organizacijų panašumą ir skirtumus.

Seimo narys Gediminas Vasiliaskas sakė, kad Šaulių sąjunga – tai organizacija, vienijanti patriotiškai nusiteikusius žmones, puoselėjanti Laisvės kovų tradicijas, sauganti šalies istoriją, auklėjanti jaunąją kartą, mokanti mylėti tėvynę, stiprinti ją ir aukotis dėl jos. Tai parama mūsų kariuomenei, tvarką palaikančioms institucijoms ir jaunąją kartą auklėjantiems pedagogams.

Konferencijoje dalyvavęs Kovo 11-osios Akto signataras, ambasadorius, 1996–2000 m. krašto apsaugos ministras Česlovas Stankevičius papasakojo apie nacionalinio saugumo nuostatas ir Šaulių sąjungos įstatymo įterpimą į mūsų valstybės gynimo pagrindus savo valdymo laikotarpiu. Palygino 1997 m. priimto ir dabar galiojančio įstatymų skirtumus, nurodė kai kurias spragas.

Po Č. Stankevičiaus pranešimo Konferencijai pirmininkaujantis Seimo narys A. Ažubalis priminė, kad prieš 76 metus Lietuvos žmonės su ginklu rankose sukilo prieš sovietinius okupantus ir šioje nelygioje kovoje už laisvę žuvo per 2 tūkstančiai tautiečių ir paprašė tylos minute pagerbti šiuos žuvusiuosius.

Buvęs Šaulių sąjungos vadas (1994–1997 m.) Rimvydas Mintautas konfe-

rencijos dalyviams papasakojo apie iššūkius, su kuriais teko susidurti atkuriant ir atkūrus Šaulių sąjungą, įvardijo svarbiausias to meto organizacijos veiklos gaires, šaulių pasiruošimą ginti mūsų valstybę.

Šaulių sąjungos atkūrimo iniciatyvinės grupės steigėjas, LŠS V. Putvinskio-Pūtvio klubo prezidentas Stasys Ignatavičius, kuris buvo vienas iš LŠS įstatymo projekto rengėjų, susirinkusiems priminė Šaulių sąjungos įstatymo idėjos užgimimą, įstatymo rengimo aplinkybes, priėmimo raidą, įgyvendinimą, išsakė organizacijoje kylančias problemas, kreipėsi į Seimo narius su prašymu įstatyminiais aktais išsaugoti istorinį Šaulių sąjungos paveldą ir tradicijas.

Naujai išrinktas Šaulių sąjungos vadas plk. ltn. Gintaras Koryzna savo pranešimą pradėjo nuo Šaulių sąjungos tikslų: „Stiprinti Lietuvos Respublikos nacionalinį saugumą, telkiant Lietuvos Respublikos piliečius aktyviai prisidėti prie valstybės gynybinės galios didinimo, viešojo saugumo užtikrinimo, visuomenės pilietinio, patriotinio ir tautinio ugdymo. Ugdyti pasitikinčius savimi kūrybingus, motyvuotus ir drausmingus Lietuvos Respublikos piliečius, pasirengusius ginti Tėvynę ir padėti nelaimės atveju kitiems.“ Įgyvendinant šį tikslą, Šaulių sąjunga vykdo visapusišką karinį-bazinį šaulių rengimą ir pilietinio pasipriešinimo programą, bendradarbiauja su Lietuvos kariuomene, Policijos departamentu, Valstybės sienos apsaugos tarnyba, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentu ir kitomis struktūromis, vykdo objektų apsaugą ir atlieka kitas įstatyme numatytas funkcijas. Savo pasisakyme naujasis šaulių vadas akcentavo jaunųjų šaulių vaidmenį kuriant ateities sąmoningą ir pilietišką Lietuvos visuomenę, apibrėžė šaulių vaidmenį valstybės gynyboje.

Karo istorikas prof. Valdas Rakutis kalbėjo apie šauliškąją ideologiją, jos sampratą ir įgyvendinimą mūsų visuomenėje, pritarė S. Ignatavičiaus mintims, kad kiekviename šaulių dalinyje turėtų būti po ideologinį vadovą. „Reikia ne tik išleisti V. Putvinskio raštus, bet ir parašyti naują šauliškąją ideologijos vadovėlį“ ir šio darbo jis pasirengęs imtis, jeigu tik Šaulių sąjunga to panorės.

„Kalbėdamas apie Šaulių sąjungos vaidmenį mūsų valstybės gynyboje, pirmiausiai norėčiau kalbėti apie pamatinį Lietuvos gynybos principą. Lietuvos gynyba yra visuotinė ir besąlygiška, tai reiškia, kad valstybės gynybai bus

panaudoti visi gynybiniai resursai ir įtraukta visa tauta, bus priešinamasi be išlygų. Lietuvos šaulių sąjunga, savo prigimtimi sujungianti Lietuvos visuomenę ir kariuomenę, apimanti įvairių visuomenės sluoksnių piliečius, pasiruošiusius prisidėti prie šalies gynybos stiprinimo, yra puikus pavyzdys kaip praktiškai gali būti įgyvendintas visuotinės ir besąlygiškos gynybos principas ir Konstitucijos nuostatos,“ – savo pranešime kalbėjo Krašto apsaugos viceministras Vytautas Umbrasas.

Po pranešimų prasidėjus diskusijoms pasisakė LŠS Centro valdybos narys dr. Audrius Skaistys; buvęs Krašto apsaugos ministras, Seimo narys, šaulys Juozas Olekas; Seimo narė, šaulė Gintarė Skaistė; šauliai Ignas Meškauskas, Edmundas Jakubauskas, Haroldas Daublys, dr. Vytautas Račkauskas, Almantas Laucius; Lietuvos žmogaus teisių gynimo asociacijos atstovė Tatjana Narkevičienė ir kiti.

Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos valdybos pirmininkė Rasa Bumbulienė kalbėjo: „Gerbiami Lietuvos šauliai. Esate Lietuvos pasididžiavimas, žmonės, visada pasiryžę saugoti mūsų laisvę, bet kada pasiruošę ginti mūsų valstybės nepriklausomybę. Šias vertybes paveldėjote iš tarpukario šaulių, kurie buvo užgrūdinti 1918–1920 metų kovų, net sovietinės okupacijos metais nesulaužę šaulio priesaikos, pasirinkę partizano kelią ir ėję ginklų kovoti dėl Lietuvos laisvės. Dalis jų garbingai žuvo kovoje su priešu, dalis – okupantų valia atsidūrė Sibiro lageriuose ir tremtyje... 27 metus trunkantis mūsų organizacijų bendradarbiavimas ateityje tęsis ir stiprės, nes esame žmonės, kuriuos vienija bendros vertybės ir tikslai. Sveikinu Šaulių sąjungą 98-ųjų įkūrimo ir 20-ųjų Šaulių sąjungos įstatymo priėmimo metinių progą.“ LPKTS valdybos pirmininkė naujam Šaulių sąjungos vadui plk. ltn. Gintarui Koryznai įteikė atminimo dovaną.

KUR IR KODĖL SKAUDA MUMS IR MŪSŲ PRIEŠAMS?

Valdas Kilpys | Nuotraukos Valdo Kilpio

Persilaužimas informaciniame fronte

Viskas prasidėjo nuo Ukrainos įvykių – šis teiginys niekam nekelia abejonių. Kai patys ukrainiečiai juokaudami sako, kad jie turėtų būti dėkingi Kremliaus lyderiui už jų nacijos konsolidavimą, Lietuvoje įvyko dar vienas persilaužimas. Rusijos prieš Lietuvą vykdomo informacinio karo metu susiformavo visuomenės dalis, kuri suprato, kad mūšiuose šaudoma ne tik kulkomis. Informacija tapo ne menkesniu ginklu, nei konvencinė ginkluotė. Ir tai suprato daugelis.

Svarbu ir tai, kad pokalbiai apie įtaką valstybės informacinei erdvei peržengė vien „kariavimo“ sampratą arba tiesiog išplėtė „kariavimo“ suvokimą. Identitetas, istorija, valstybės institucijos ir dar daug kitų svarbių dalykų tapo dėmesio objektu tik dėl to, kad dabar tai puolimo taikiniai.

Šio straipsnio tikslas yra aptarti mūsų pačių ir oponentų „skaudžiausius taškus“, nes tik juos identifikavus galima gintis. Ir, ko čia slėpti, pulti. Juk ne veltui sakoma, kad geriausia gynyba yra puolimas.

Viską neigti

Nors informaciniai karai savo prigimtimi yra negatyvūs, tačiau jie tapo vienu

iš būdų kalbėti apie lietuvišką tapatybę, identitetą, istoriją ir pačią valstybę. Tai yra kalbėti pozityviai. Bet karo, nors ir informacinio, esmė yra negatyvi, todėl nenuostabu, kad konfrontavimas teigiamų rezultatų sukuria labai nedaug. Ir dažniausiai tai nutinka atsitiktinai.

Pagrindinis ir laikiną pergalę lemiantis taktinis sprendimas yra visko neigimas. Tiesa, kaip vertybinis informacijos akcentas, tampa visai nebesvarbi. Tokie siekiniai, kaip objektyvi žiniasklaida, savalaikis informavimas, arba tiesiog vertybinė orientacija lieka tik menami ir svarbūs tik tiek, kiek teikia naudos siekiant savo tikslų. Kitaip tariant, informaciniame kare visada verta turėti galvoje paprastą faktą – tai kova, kurioje tiesa yra reikalinga tik tuomet, kai lemia pergalę. Jei ją lemia netiesa (o taip būna), tai bus pasinaudota netiesos privalumais. Tik tiek. Kaip sakoma, nieko asmeniško, tik karas.

Keletas pavyzdžių: jūs kalbate apie programišių atakas? Ne, klystate, tai tik patriotiškai nusiteikusių internautų spontaniškas veiksmas. Sakote, kad tai propaganda? Hm, čia tiesiog redaktoriai taip mano. „Žalieji žmogeliukai“? Klystate, čia tik atostogaujantys tarnybų žmonės netyčia susibūrę į bū-

relius. Ką jau kalbėti apie „valstybinio“ verslo sprendimus, sietinus su energetika, ištekliais, transportu ir kitomis strateginėmis ekonomikos sritimis.

Visur galimas informacijos atmetimas, kuris net mažai informuotam žmogui atrodo neįtikinamas, bet tai nepaneigia jo buvimo viešojoje erdvėje. Blogiausia tai, kad neigti neigimą yra gerokai sunkiau, nei tiesiog neigti.

Širdis, ne protas

Žmonių mobilizavimui vis dažniau pasitelkiamos „juodosios technologijos“, kurios ignoruoja racionalaus proto argumentus. Manipuliavimo technika siekiama paveikti emocijas, kurios nėra žmogaus visiškai kontroliuojamos. Jei jūs turite vertybinius įsitikinimus, juk neleisite skriausti silpnųjų, nesitaikstysite su neteisybe, eisite kažką daryti? Kartais to pakanka, kad nevalingai mobilizuoti žmonės pradėtų patys griauti savo valstybę.

Emocijų kunkuliavimui skatinti veiksmingesni yra meniniai kūriniai. Gera „sukaltas“ vaizdinis filmas yra veiksmingesnis už šimtus paskaitų, o paveiki fotografija gali padaryti daugiau, nei keliolika besitęsiančių parlamento posėdžių. Pirmu atveju puikus pavyz-

dys yra lietuviškas serialas „Laisvės kaina. Savanoriai“, o antru – paskendusio mažo imigrantų berniuko nuotrauka pakrantėje, privertusi keisti įstatymus, reguliuojančius pabėgėlių priėmimą.

Beje, kadangi kalbame apie informacinį karą, tai paveikių vaizdų kūrimui pasitelkiamas falsifikavimas. Įvairios kompiuterinės programos puikiai padaro savo darbą. Ne kartą buvo toks atvejis, kai vaizdai iš Sirijos ar Irako konfliktų buvo pateikiami kaip reportažai iš „ukrainiečių karių nusiaubtų Donetsko / Luhansko apylinkių“. Dažniausiai tai buvo nukentėjusių vaikų fotografijos.

Nes tokie vaizdai „veikia“, kelia emocijas, jaukia protą.

Pavojai

Kalbant apie informacinius karus pirmiausias ir, ko gero, didžiausias pavojus yra įsivaizdavimas, kad esi itin protingas ir gebi atskirti „pelus nuo grūdų“. Apsidairę pamatysime, kad apie propagandą, informacinius karus, Kremliaus agresiją dabar kalba, kas tik netingi. Nuo akademinės visuomenės iki statutinių institucijų atstovų. Ir gerai, kad tai daro, nes pirmasis pavojus yra įsivaizdavimas, kad viską žinai. Kartais nedidelė detalė yra labai svarbi. Ir mokytis visada svarbu, nes šioje srityje viskas kinta beprotiškai greitai.

Antrasis pavojus siektinas su faktologija. Kai pradedama teigti, jog propaganda yra vien melas, automatiškai pakliūvama į dar vieną bėdą – ieškoma ne vertybinių nesutapimų, bet faktinių neatitikimų. Galima rasti 100 faktinių klaidų, tačiau paleisti iš akių paprastą ir svarbiausią klausimą: vardan ko tai daroma? Tai yra gerokai svarbiau, nei piktdžiugiškas juokas rusiškoje militaristinėje reklamoje išvydus amerikietišką sraigtasparnį, kuris pateikiamas kaip rusų kariuomenės jėgos simbolis.

Trečiasis pavojus sietinas su kritiniu protu. Dera visada atsiminti tai, kad demokratinės valstybės su nepriklausoma žiniasklaida taip pat yra informacinio karo dalyvės. O tokiam kare gelbsti tik sveikas kritinis protas.

Kur ir kodėl skauda mums?

Ar pastebėjote, kad tarp valstybės vyrų mūsų labai daug istorikų? Tai nėra atsitiktinumas, nes istorija buvo, yra ir bus informacinių kovų arena. Prisiminkime, kad ir internete atsiradusį „rusėnų karį“ su Georgijaus juostelėmis, kuris simbolizuoja „rusų ginklo pergalę Griunvaldo mūšyje“. Iš šono žiūrint sveiku protu nesuvokiama, bet ilgai kalant įmanoma pratašyti smegenis.

Šia prasme kremliškosios propagandos vienu iš pagrindinių taikinių dar ilgai bus tie istorijos epizodai, kurie gali sukelti teritorinių ginčų. Visų pirma, tai – Vilniaus kraštas, į kurį pretenzijas reiškia ir Rusijos, ir Baltarusijos „istorikai“, o drauge ir kai kurie politikai. Klaipėda taip pat nelieka be dėmesio.

Nesenas pavyzdys su NATO vaizdo klipu apie „miško brolius“ irgi apie tai. Apie istoriją ir jos traktavimą neatsižvelgiant į istorinę tiesą.

Lietuvos narystė NATO savaime yra svarbi mūsų oponentams. Pratybos, oro policija, stiprėjanti oro gynyba ir dar daug faktorių mažina Maskvos įtaką mūsų regione. Tai pykdo, todėl yra daroma viskas, kad NATO būtų parodyta neigiamoje šviesoje. Nuo jaunų mergaičių prievartavimo iki įvykių keliuose – tinka viskas. Tęsiant mintį išeina, kad sąjungininkų kariai ne didina, bet mažina saugumą ir nepriklausomybę.

Siekiant destabilizuoti pasitikėjimą valstybe ir nors truputį mažinti

didėjantį patriotizmą propagandos taikiniais nuolat yra ir bus pirmieji valstybės asmenys, institucijos ir jų vykdoma politika (ypač socialinėje srityje).

Kur ir kodėl skauda jiems?

Šių metų Vyriausybės veiklos ataskaitoje nemažai dėmesio buvo skirta Rusijai. Iš karto po jos paskelbimo Rusijos ambasada Lietuvoje išplatino pareiškimą apie „nederantį pamokantį toną Maskvos adresu“. Kai mažesnės demokratinės valstybės „moko“ Rusiją, jiems tai nėra malonu. Tačiau šiuo atveju elgtis kitaip neišeina, nes demokratinė valstybių pareiga yra sakyti tiesą. Ir Lietuva tai daro ne dėl to, kad malonu matyti susierzinusį didįjį „kaimyną“ iš Rytų, o todėl, kad kito kelio tiesiog nėra. Tiesos sakymas išlaisvina ir Lietuvos istorija tai įrodė ne kartą.

Kalbant apie praeitį, Rusijos istorija yra itin „šventa karvė“. Ji užtikrina dabartinių Kremliuje įsitaisiusių politikų legitimumą. Todėl viskas, kas sietina su jų istorijos neaiškiomis dėmėmis ir bet kokia galimybe tai paviešinti Rusijos informacinėje erdvėje, kelia didelį susirūpinimą dabartiniams valdžiamiesiems.

Tarkim, kad ir Antrojo pasaulinio karo peripetijos: beprotiški kiekiai aukų, žuvusių dėl Rusijos generolų bukumo, technologinių išradimų vogimas ir kopijavimas (nuo „Kalašnikovo“ automato iki branduolinės bombos), po to „gulagai“, savų piliečių žudymas ir t. t. Todėl propaguojamo istorinio mito žlugdymas yra suprantamas kaip kėsinimasis į Kremliaus valdžią.

Dar viena skausminga vieta – valdžioje esančių kremlinų dvideidiškumo viešinimas. Nors pavieniai „postai“ socialiniuose tinkluose nieko nelemia, tačiau kritinės masės sudarymas gali turėti šiokių tokių pasekmių. Būtent to siekiama rengiant Magnickio sąrašą (jį sudarė JAV pareigūnai). Jį sudaro Rusijos valdininkų, įtariamų žmogaus teisių pažeidimais, pavardės.

Visiems patekusiems į šio įstatymo veikimo lauką neleidžiama įvažiuoti į JAV, o jų aktyvai JAV bankuose gali būti įšaldyti. Juk niekam ne paslaptis, kad didžioji dalis Rusijos valdininkų yra korumpuoti ir pinigus laiko Vakarų bankuose, ten pat turi nekilnojamo turto ir ten dažniausiai mokosi arba gyvena jų vaikai.

„ZAPAD 2017“: NEPANIKUOTI, BET BŪTI BUDRIEMS

Vytautas Keršanskas | Nuotraukos Valdo Kilpio

Likus vos daugiau nei mėnesiui iki aktyviosios „Zapad 2017“ fazės pradžios, pasirodo vis daugiau įspėjimų apie šią karinių pratybų grėsmę mūsų regionui. Ne tik politikai, politikos apžvalgininkai, bet ir aukšto rango karininkai perspėja, kad pratybos gali būti panaudotos įvairiems, ne tik mokomiesiems veiksams. Tad turbūt ne vienam kyla klausimas, ar turėtume rimtai sunerinti ir kam reikėtų ruoštis?

Pradėkime nuo to, ką žinome apie šias bendras Rusijos ir Baltarusijos pratybas? Nors oficialiai skelbiama, jog pratybose dalyvaus apie 13 tūkst. karių, situaciją stebintys Vakarai įvardija, kad ruošiamasi kur kas masiškesnėms pratyboms, į kurias

galimai bus įtraukta net iki 100-150 tūkst. subjektų. Kai kas jas vadina net didžiausiomis Rusijos karinėmis pratybomis prie NATO sienų nuo Šaltojo karo pabaigos. Bendrai verta pažymėti, kad „Zapad“ pratybos buvo rengtos Sovietų Sąjungos ir nutrauktos jai griuvus, tačiau Vladimiro Putino iniciatyva vėl atnaujintos 2009-aisiais.

Oficialiai šių metų „Zapad“ pratybomis bus ruošiamasi ginti Rusijos ir Baltarusijos teritoriją nuo nelegalių ginkluotų grupuočių. Tačiau nors ankstesnės pratybos 2009 ir 2013 metais taip pat oficialiai buvo gynybinio pobūdžio, realiai buvo žengta kur kas toliau. Jose buvo imituojami Baltijos šalių okupacijos veiksmai, o

Vakarais labiausiai sukrėtė atominės bombos ant Varšuvos numetimo simuliavimas.

Šių metų naujovė taip pat leidžia teigti, kad bus mokomasi ne tik gynybos: Rusijoje buvo atkurta jos Vakarinėje karinėje apygardoje dislokuota 1-oji tankų armija, kuri taip pat bus įtraukta į pratybas ir kurios dydis gerokai viršija vien gynybinius poreikius. Taip pat šių metų „Zapad“ pratyboms buvo užsakyta daugiau nei 400 tūkst. krovinių vagonų karinei ginkluotei ir įrangai iš Rusijos į Baltarusiją perkelti. Su tokiu kiekiu vagonų galima perkelti iki dviejų pilnai ginkluotų divizijų.

Verta pažymėti, kad Rusija karą prieš

Gruziją pradėjo netrukus po to, kai baigė pratybas „Kavkaz 2008“, tačiau, kitaip nei ankstesniais metais, pratybose dalyvavę kariai nebuvo grąžinti į įprastas dislokacijos vietas. Kryme „žalieji žmogeliukai“ pasirodė netrukus po Rusijos specialiųjų pajėgų pratybų Ukrainos pasienyje. Todėl karo analitikai praktiškai sutaria, jog pratybomis treniruojamasi realiems veiksams, kuriuos Rusija įvykdo, jeigu tam aplinkybės yra palankios.

Todėl „Zapad 2017“ pratybos ne be reikalo susilaukia didelio dėmesio ir yra vertinamos kaip rimta saugumo grėsmė. JAV į Baltijos valstybes atsiuntė papildomus 600 karių, taip pat pratęstas rotacijos laikotarpis Lenkijoje dislokuotiems Amerikos kariams. JAV sausumos pajėgų Europoje vadas Frederickas Hodgesas ramindamas teigė, kad situacija yra stebima ir mes būsime pasiruošę, o neseniai Estijoje viešėjęs viceprezidentas Mike'as Pence'as dar kartą užtvirtino Amerikos įsipareigojimus V-ajam NATO straipsniui.

Situaciją grėsmingesne daro vis aršesni Rusijos pareiškimai, reaguojant į naująsias Amerikos sankcijas, kuriais teigiama, kad santykiai yra tiek blogi, jog karinio konflikto galimybė tampa vis realesnė. Tad kiek rimta „Zapad“ grėsmė iš pratybų virsti kariniu konfliktu?

Būtų naivu ir trumparegiška sakyti, jog tokia galimybė neegzistuoja. Tačiau jau minėta, kad Rusija agresyvių veiksmų imasi tada, kai situacija tam yra palanki. Šiuo atžvilgiu tokio NATO ir JAV išskirtinio dėmesio mūsų regionui nebuvo niekada, o šį dėmesį seka ir realūs veiksmai, stiprinantys mūsų saugumo situaciją. Abejoti NATO kolektyvine gynyba nėra pagrindo, todėl Rusijai veltis į plataus masto konfliktą būtų savižudiška.

Tačiau Kremlius gali siekti ir kitų jam naudingų tikslų, kuriais stiprintų savo karinę persvarą regione ir taip bandytų skatinti NATO atsitraukti iš regiono. Svarstoma, ar Baltarusijoje pratyboms dislokuoti Rusijos kariai nebus palikti čia neribotam laikui, taip sukuriant papildomą įtampą konfliktui kilti ir raginant Vakarų atsitraukti. Taip pat neatmetami ir NATO sienos pažeidimai, kuriais būtų tikrinama Vakarų reakcija. Kad susidūrimų informaciniame-kibernetiniame lauke neišvengsime, neabejoja niekas,

nes jau dabar matome suintensyvėjusį propagandinį foną.

Viena vertus, Rusijos agresyvumas atsisuka prieš ją pačią, nes verčia Vakarus susitelkti ir rūpintis savo, taigi ir mūsų saugumu. Kita vertus, didelė įtampa sukuria aplinkybes netyčiniam konfliktui prasidėti. NATO dėmesys leidžia mums jaustis saugesniems, tačiau dėl to neturime pamiršti, kad provokacijoms galimybių spektras yra platus.

Lietuvos socialinių tyrimų centro mokslininkai savo tyrime apie grėsmių suvokimą remiasi 2016 m. vykusios apklausos duomenimis, kurie rodo, kad tik 29 proc. Lietuvos gyventojų mano, jog Rusija gali užpulti Lietuvą. Viena vertus gali atrodyti, jog lietuviai jaučiasi saugūs turėdami stiprėjančią kariuomenę ir būdami po NATO skėčiu. Tačiau to paties tyrimo išvados parodo, kad subjektyviame grėsmių vertinime pirmiausia dominuoja vidiniai socialiniai ir ekonominiai iššūkiai – nedarbas, atskirtis, emigracija, o tik paskui – išoriniai.

Tad nuolatinis kalbėjimas apie Rusijos grėsmę neįtikina daugelio žmonių. Juo labiau, kad Kremliaus propaganda bet kokią situaciją moka pasukti sau patogiai linkme. Pratyboms pasibaigus ir viskam grįžus į savas vėžias, Rusija galės sakyti: „Štai sakėme, kad nėra, ko bijoti, tačiau tie pribaltai juk niekada netiki, paranojikai“. Todėl visų pirma informacinėje erdvėje ir mes, šaliai, turime būti aktyvūs aiškinant savo motyvus, kodėl ne tik šių pratybų, bet ir apskritai Rusijos grėsmę vertinti reikia rimtai.

Savo artimiausioje aplinkoje pavyzdžiu parodome, kad grėsmes vertiname ne tik „popieriuje“, bet ir realiai investuodami savo laiką ir resursus, nes suvokiame kiekvieno piliečio konstitucinę pareigą mokėti ginti savo valstybę. Tad ir „Zapad“ pratybų keliamą įtampą ir neapibrėžtumą galime panaudoti padedant gyventojams labiau suprasti objektyvių grėsmių mastą. Kad jis didelis, parodo tiek šiame tekste, tiek ir daugelyje kitų patikimų lietuviškų ir vakarietiško šaltinių pateikiami argumentai.

Valdas Kilpys | Nuotraukos iš LŠS archyvo

Lietuvos šaulių sąjungos jaunųjų šaulių tarptautinė, sukarinta stovykla „Žalgiris“ vyksta nuo 2007-ųjų metų. Stovyklos tikslas – neformalaus rengimo pagrindais ugdyti pilietišką, drausmingą, savarankišką, fiziškai aktyvų, sveiką gyvenimą propaguojantį, kūrybišką, savimi pasitikintį ir lyderio savybes demonstruojantį jaunimą. Šių tikslų vedini liepos 9–16 dienomis Gen. S. Žukausko poligone, Pabradėje, rinkosi šauliai.

Šiomet stovykloje dalyvavo daugiau nei 130 dalyvių: 45 jaunieji šauliai, 4 Generolo Povilo Plechavičiaus kadetų licėjaus auklėtiniai, 20 Latvijos, 25 Estijos, 16 Lenkijos, 8 Ukrainos atstovai. Kiekvienais metais Lietuvos šaulių sąjunga glaudžiai bendradarbiauja su Generolo Jono Žemaičio karo akademija, todėl jaunuosius šaulius ugdo kariūnai. Šiomet stovykloje instruktoriaus pareigas vykdė ir savo patirtimi bei žiniomis dalinosi net 16 karo akademijos III kurso kariūnų.

Stovykloje dalyvauti gali 15–18 metų drausmingi, motyvuoti ir pavyzdingi jaunieji šauliai iš visų dešimties Lietuvos šaulių sąjungos rinkinių, kurie yra baigę III ir IV pakopos jaunųjų šaulių mokymus. Siekiant stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą, kasmet į šią sukarintą stovyklą kviečiami ir svečiai iš užsienio.

Šiuo metu laikinai pavaduojanti jaunųjų šaulių vadą Germantė Bartkutė pasakojo, kad stovyklautojams patiko, jog visi kalbėjo angliškai. Juk susirinko jaunimas net iš keturių valstybių, būriai buvo sudaryti iš įvairių tautybių jaunų žmonių, o užduotys vykdytos bendrai, tad dėtis nebuvo kur, teko bendrauti angliškai.

Dar vienas išskirtinumas šiomet – galimybė susipažinti su mūsų mieste ypatybėmis. Dėl nepalaujamo lietaus teko koreguoti stovyklos dienotvarkę ir sumanytas naktinis žygis miške buvo pakeistas į treniruotes įdomiame komplekse. Džiugu, kad Lietuvos kariuomenės Generolo Silvestro Žukausko Pabradės poligono vadovybė leido

pasinaudoti unikaliu treniruočių infrastuktūros kompleksu „Mūšis mieste“. Tai pirmas Baltijos šalyse tokio tipo treniruočių kompleksas, todėl visiems buvo tam tikras iššūkis susipažįstant su naujomis taktikos subtilybėmis.

Liepos 12-ąją stovykloje sulaukta svečių. Lankėsi Lietuvos kariuomenės atstovai iš Strateginės komunikacijos departamento, Jungtinio štabo, Mokymų ir doktrinų valdybos, Mobilizacijos ir pilietinio pasirėšimo departamento, taip pat NSGK komiteto narys Juozas Olekas, Švenčionių savivaldybės vicemerė Violeta Čepukova, skautų atstovai. Iš užsienio atvyko JAV Civil Affairs, NATO Force Integration Unit atstovai, Lenkijos krašto apsaugos

ministerijos Sukarintų organizacijų biuro direktorius ir vadovybė, Latvijos „Jaunsardze“ vadas. Svečius pasveikino ir bendravo Lietuvos šaulių sąjungos vadas plk. ltn. Gintaras Koryzna. Lietuvos šaulių sąjungos mokymų centro vyr. mokymų specialistas Dovydas Rogulis supažindino su stovyklos programa, struktūra, pasidalino įgyta patirtimi. Po įvykusio pristatymo, svečiai turėjo galimybę pasivaikščioti po teritoriją, pabendrauti su jaunaisiais šauliais, stebėti vykdomas veiklas.

Įdomi aplinkybė: iš užsienio atvykę svečiai buvo gana nevienodo pasirėngimo ir vieniems atrodė, kad stovykloje per daug kariško muštro, o kitiems priešingai – jo trūko. Pasak G. Bartkutės, tai yra viena iš tobulėjimo sričių. „Kitais metais būtinai reikia konkretinti reikalavimus ir informaciją atvykstantiems, kad išvengtume nesusipratimų“, – sakė šaulė.

Kuo geriausių žodžių nusipelnė Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos kariūnai. Šiemet atvyko itin motyvuoti ir iniciatyvūs jaunuoliai, kurie ženkliai prisidėjo ne tik prie edukacijos supažindinant jaunuosius šaulius su kariūnu veikla, bet pagelbėjo rengiant kultūrinę programą, tikėtina, kad ne vienam jaunajam šauliui jie tapo neabejotinai autoritetu. Galbūt tokie susitikimai ir bendros veiklos paskatins jaunimą rinktis kariško profesiją.

Stovyklautojų įspūdžiai

Žalgis... Vienintelė stovykla, kuri paliko tiek daug įspūdžių. Prieš važiuodamas galvojau, kad bus vien tik treniruotės ir nieko daugiau. Tačiau pabuvus pora dienų nuomonė apie stovyklą labai pasikeitė. Naujos pažintys tiek su lietuviais, tiek su užsieniečiais, žaidimai, pramogos, tikrai įdomūs taktiniai užsiėmimai, medicinos pamokos, na, ir sportas. Didžiausią įspūdį padarė žygis. Ankstų rytą prasidėjo varginanti kelionė į pratybų miestelį, užsiėmimai, įspūdžiai. Ir greita bei linksma kelionė atgal į stovyklavietę. Ten taip pat laukė staigmena – kliūčių ruožas, bridi-mas per pelkę su kliūtimis. Kitą dieną, kai užsieniečiai išvyko į Vilnių, mes ėjome „kariauti“ komanda prieš komandą, o vakare – uždarymas... Šokiai, dainos, feje-verkai... Gaila, kad tai baigėsi, laikas prabėgo labai greitai, bet juk viskas, kas turi pradžią, turi ir pabaigą. Galiu pasakyti tik tiek, kad tai buvo geriausiai praleistos septynios dienos.

Pijus Matusevičius Generolo P. Plechavičiaus kadetų licėjaus auklėtinis.

* * *

Šioje stovykloje dalyvavome pirmą kartą. Kai vykome į Lietuvą truputį prisibijojome, nes nežinojome, ko tikėtis, tačiau tai nebuvo taip blogai. Kiekvieną kartą sužinodavome ką nors naujo apie karybą, taktiką ar topografiją. Tai buvo sunku, bet smagu. Tiesą sakant, būtų buvę dar smagiau, jei būtume gavę bent imitaciniams šoviniams šaudančius ginklus. Kitos veiklos – diskoteka, dainos, šokiai – buvo nuostabios, nes galėjome susipažinti su naujais draugais, pabendrauti. Stovyklai buvo puikiai pasiręngta. Visas gautas žinias tikrai naudosime ateityje. Ir jau dabar laukiame kitos vasaros...

Ania Staszczak (Lenkija)

ŽVALGŲ KURSAI – NE KIEKVIENAM

Valdas Kilpys | Nuotraukos Vaidoto Okulič-Kazarino

Liepos viduryje Gen. S. Žukausko poligone, Pabradės pušynuose vyko dar viena, gerokai mažiau garso skleidžianti stovykla, apie kurią nedaug kas ir žinojo.

Išlakuose miškuose savo žinias tobulino ir antsiuvo „Jaunasis žvalgas“ siekė jaunieji šauliai žvalgai. Vienas iš šio kurso–stovyklos įkvėpėjų Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės štabe plušantis Andrius Šmailis sakė, kad atranka į šį kursą, bent jau vilniškių rinktinėje, nebuvo lengva. „Reikėjo išlaikyti fizinio parengimo, taip pat teorijos testus. Kiekvienas norintis dalyvauti šiame kurse turėjo įveikti 5 km orientacinį žygį ir neviršyti nustatyto laiko“, – pasakojo A. Šmailis.

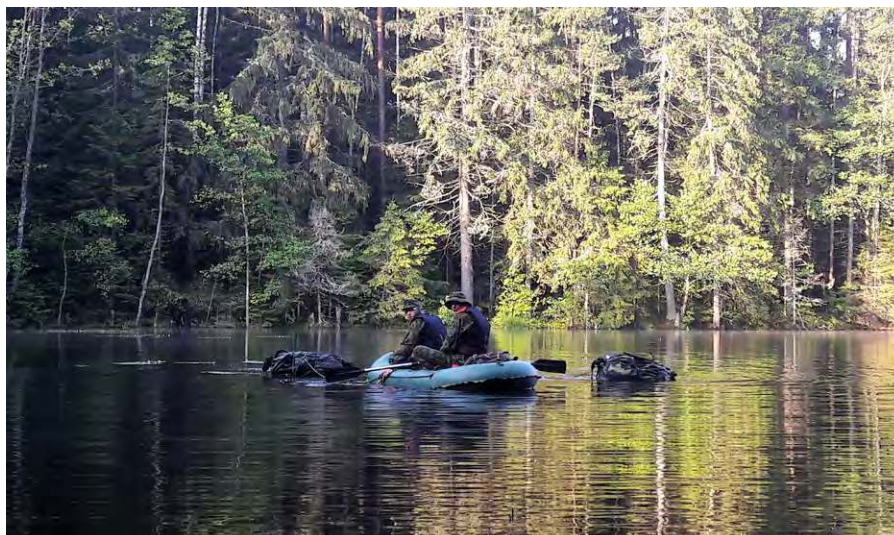
Šiomet kurse dalyvavo 10 jaunųjų šaulių, nors turėjo būti 12. Dalis dalyvavusių buvo užsiregistravę ir į „Žalgiris 2017“, todėl pora jaunųjų šaulių pasirinko būtent šias pratybas. Kurso dalyviai buvo supažindinti su „legenda“ ir su galimomis, tačiau nedetalizuotomis, užduotimis. Pirmuoju iššūkiu tapo persikėlimas per Žeimenos upę. Su juo susitvarkyta ne iš pirmo karto ir kai kam netgi teko išsimaudyti.

Apskritai, kova su drėgme, šlapiais rūbais ir batais buvo viena iš esminių šio kurso užduočių. Kadangi nemažai lijo ir vietovė buvo iš tiesų pelkėta, vandeninga, tai rūbų sausinimas judant, batų priežiūra ir poilsis sušlapus buvo kasdieniai kursų dalyvių darbai. Ir mokytojai.

Pasak A. Šmailio, bendras kursantų įveiktas atstumas buvo 80 km. Per

dieną su įvairiomis užduotimis jaunieji šauliai nueidavo apie 20 km. Gulimosi miegoti laikas buvo nenormuotas, tačiau keltis „žvalgai“ privalėjo 4 val. ryte. Taip pat buvo plaukiama valtimis. Kiekvienas jaunasis šaulys, kuris įveikė kursą, gavo specialų antsiuvą ir dabar galės toliau dalintis savo žiniomis su draugais.

Pasiteiravus apie galimas tobulėjimo ir kursų tobulinimo kryptis A. Šmailis pirmiausiai nurodė kursantų žinių skirtumus, kurie realiai trukdo. „Privalėjome nemažai padirbėti, kad jaunieji šauliai galėtų tarpusavyje „susikalbėti“, nes buvo ir tokių, kurie atvyko, vadinkim, su itin specifinėmis žiniomis apie orientavimąsi, judėjimą miške ir t. t. Be šito bendras veikimas yra neįmanomas“, – reziumavo šaulys.

APIE LIETŲ, LIŪTŲ IR... ŠVEDIŠKUS LIETPALČIUS

Valdas Kilpys | Nuotraukos Valdo Kilpio

Nors stovyklos šiltuoju metu laiku Lietuvos šaulių sąjungos ir rinktinių štabų darbuotojams tampa kasdienybe, tačiau kartais nutinka visokių įdomybių. Tarkim, stovyklos atidarymas liūties metu. Tuomet kiekviena minutė yra „brangi“, nes laikas skaičiuoja tavo paskutinius sausus siūlus rūbuose.

Liepos 24-oji. Visos žiniasklaidos priemonės įspėja apie „trumpą, bet stiprų lietų“. Mums tai ne naujiena, tačiau iš Kauno važiuojant Ariogalos kryptimi pradeda aiškėti tikroji situacija ir su kuo turėsime rimtų reikalų. Virš miestelio dangus atrodo lyg būtų įkištas į maišą. Dideli lašai bumbasi žemėn ir sustoti nežada. Bet kokių atveju – Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės 1-os pakopos stovykla bus atidaryta, oras nesvarbu.

Atvyksta pirmieji stovyklautojai, paskui dar ir dar. Duodama komanda pabandyti sausus išsaugoti bent miegmaišius. Tuo tikslu sustatomi stalai (nes taip greičiau, nei statyti didžiulę palapinę) ir po jais sukišamos kuprinės.

Lietus pila toliau...

LŠS štabo sandėlyje nuo seno voliojosi pirmuosius nepriklausomybės metus menantys Švedijos kariuomenės dovanoti lietpalčiai ir kepurės. Ne visai gero kvapo ir „fasono“. Tik apdairių vadovų rūpesčiu jie atsидūrė perkrautame automobilyje ir Dubysos slėnyje įgijo aukso vertę.

Lietus pereina į liūtį, stovyklos teritorija pradeda tvinti

It kokie žvejai ar jūrininkai apsirengę sunkiais švediškais lietpalčiais jaunieji šauliai kasa vandens nutekėjimo griovius, stato sunkias karių savanorių palapines, tampo daiktus ir daro viską, kad atėjus atidarymo laikui stovykloje plazdėtų vėliavos, kiekvienas turėtų laikinus namus ir lovą bei jaustųsi ne veltui sušlapęs.

Šaulys Donatas Vasiliauskas vienu momentu išsitraukia savo išmanųjį telefoną ir žiūri GIS sistemos meteorologinius žemėlapius. Virš Ariogalos gal 5 km skersmens juodas, vandens pritvinkęs debesis. Visur Lietuvoje aplink sausa, bet virš stovyklos, kaip tyčia, vandens debesydas. Kažkokie monai.

Liūtis nesiliauja. Apie sausus rūbus lieka tik svajoti

Atidarymas. Pilna burna giedamas Lietuvos himnas, keliamos vėliavos, visi

šlapi it viščiukai, bet jausmas malonus. Mes susikūrėme sau namus ir prieš akis dar visa savaitė šlapių nuotykių. Kažkas iš vadovų pusiau juokais prasitaria, kad ši stovykla verta ne pirmos, bet ketvirtos pakopos.

Lietus lyja toliau...

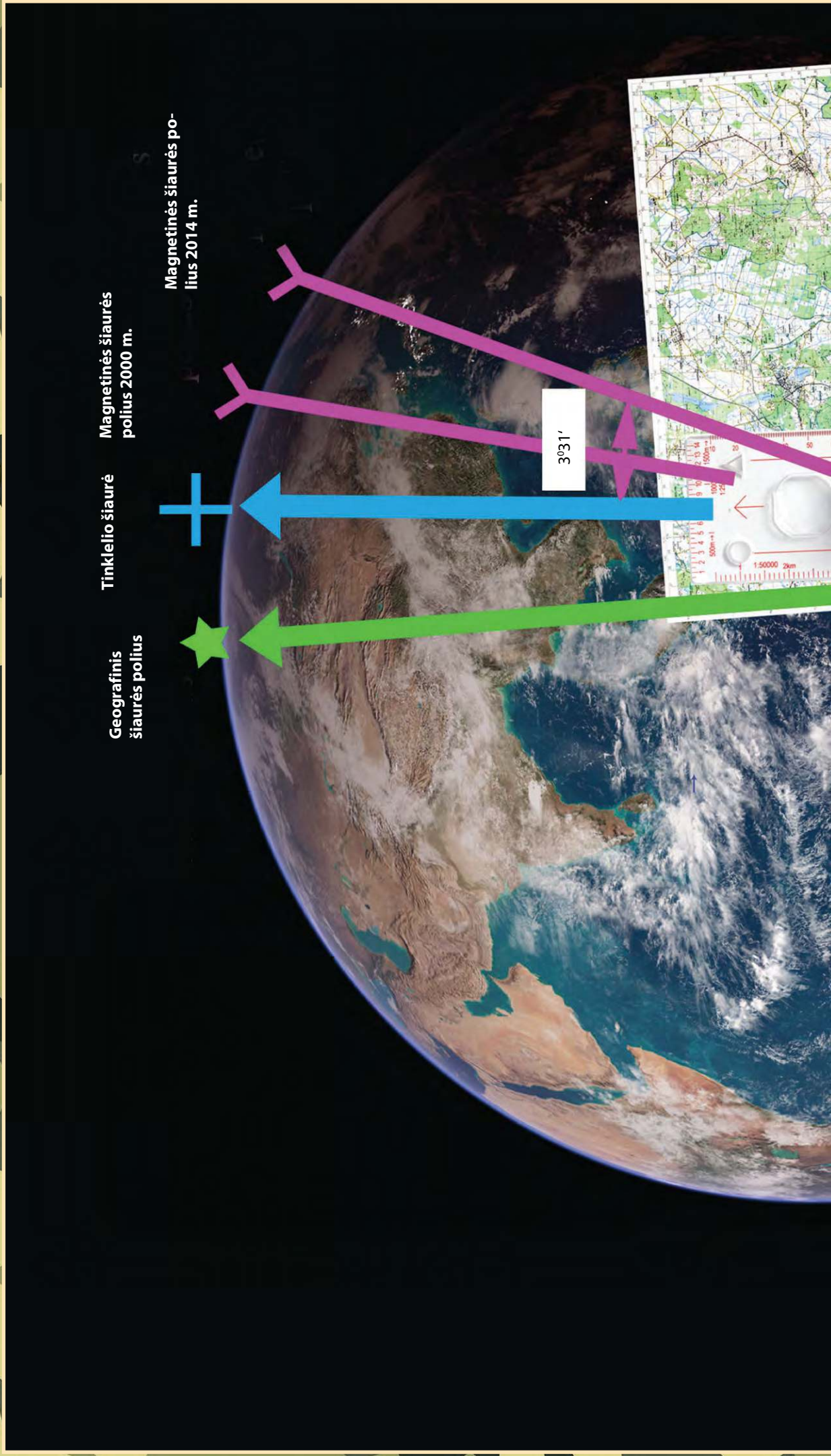

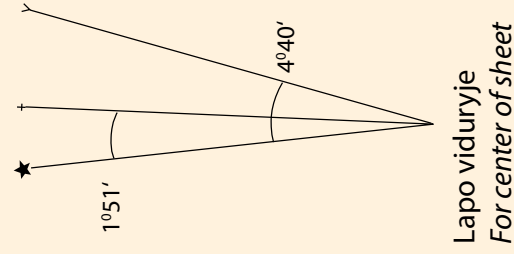
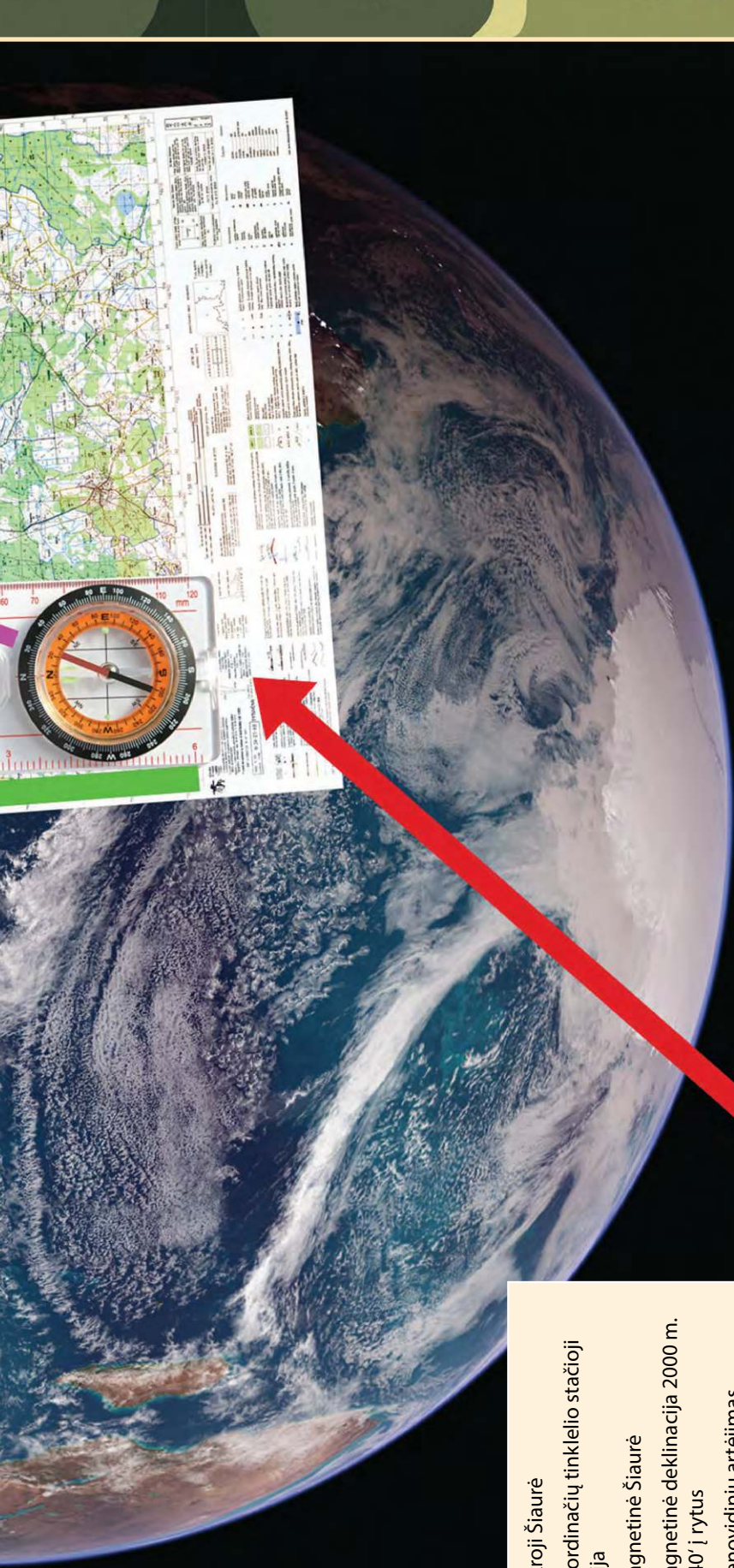
ŽEMĖLAPIO ORIENTAVIMAS

Generolo Jono Žemaičio
Lietuvos karo akademijos medžiaga

NUORODOS:

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija
Bazinių karinių kursų mokomasis plaktas, 2014 m.

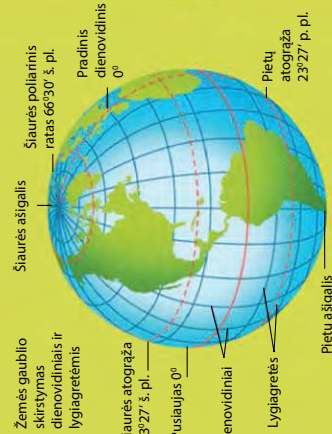

Magnetinio (A_m) ir ašinio (A_a) azimutų perskaičiavimas 2014 m.

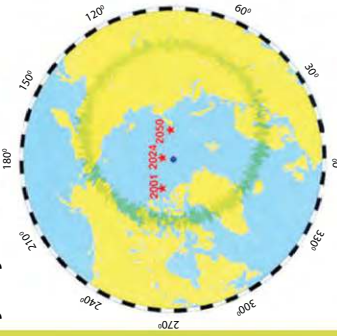
$$A_m = A_a - (2^{\circ}49' + 14 \text{ m.} \times 0^{\circ}03') = A_a - 3^{\circ}31'$$

$$A_a = A_m + (2^{\circ}49' + 14 \text{ m.} \times 0^{\circ}03') = A_m + 3^{\circ}31'$$

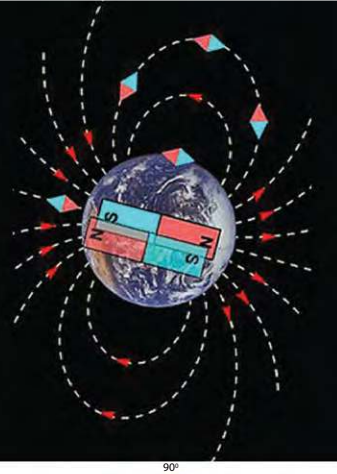
Geografinės koordinatės

Magnetinio poliaus judėjimas

Žemės magnetinio lauko linijos

SUSIRINKO STOVYKLAUTI JAUNIEJI PASIENIEČIAI, POLICIJOS RĖMĖJAI IR ŠAULIAI

Valdas Kilpys | Nuotraukos LŠS archyvo

Jau keliolikti metai iš eilės Lietuvos šaulių sąjunga ir Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos organizuoja vaikų vasaros poilsio stovyklas. Jos vyksta Vilniaus r. Medininkų k., Valskybės sienos apsaugos tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos Pasieniečių mokykloje.

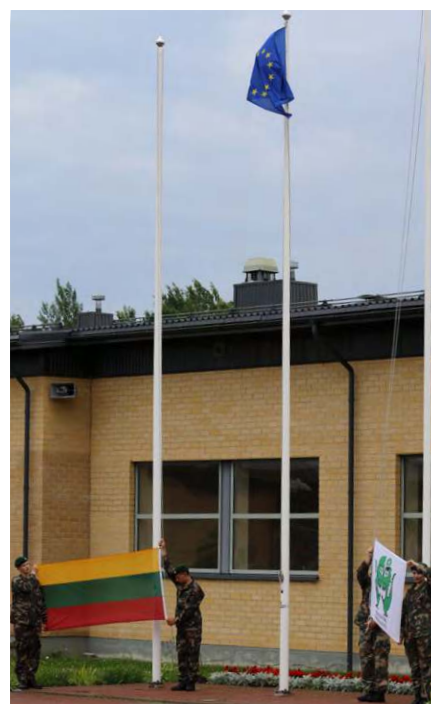
Stovykloje vaikai supažindinami su įvairių statutinių tarnybų veikla, ugdoma drausmė, ištvermingumas, pilietiškumas ir patriotiškumas, stiprinamas fizinis pasirengimas ir propaguojamas sveikas gyvenimo būdas. LŠS stovyklų metu atstovavęs

LŠS G2 skyriaus viršininkas Egidijus Papečkus pasakojo, kad j.šauliai pasirodė kaip aiškūs lyderiai. „Būriams vadovavo j.šauliai ir buvo aiškiai matyti, kad jie su savo užduotimis susitvarko. Gal tik pirmąją dieną dar buvo jaučiama šiek tiek tokia koordinavimo stoka, bet paskui viskas susistygavo ir visi aiškiai pamatė, kad antros, trečios pakopos „šauliukai“ yra puikūs vadai“, — pasakojo E. Papečkus.

Stovyklautojai buvo apgyvendinti Pasieniečių mokyklos bendrabučiuose ir gyveno pagal statutinį režimą: rytinė mankšta, rikiuotė, užsiėmimai, eks-

kursijos. Kiekviena institucija pristatė savo tarnybą. Buvo keliaujama „Pasieniečių takais“, susipažinta su Viešojo saugumo tarnybos, ugniagesių gelbėtojų pareigūnų profesijomis, applankyta antiteroristinių operacijų ARAS rinktinė, kinologijos centras.

Pasak E. Papečkusio, šių stovyklų svarbą sunku pervertinti, nes daugelis stovyklautojų jau yra tvirtai nusprendę pasirinkti kario ar pareigūno profesiją ir tokio pobūdžio stovyklos tarnauja ne tik geram laiko praleidimui, bet ir žinių gilinimui.

IV PAKOPA – KUR DINGSTA JAUNIEJI ŠAULIAI?

Valdas Kilpys | Nuotraukos Kornelijos Žilionytės

Ketvirtoji pakopa kiekvienam jaunajam šauliui yra didelis pasiekimas. Liepos pabaigoje Kazlų Rūdos aerodrome, kuris priskiriamas Marijampolės Lietuvos Didžiojo kunigaikščio Vytenio bendrosios paramos logistikos batalionui, vyko IV pakopos stovykla. Pasak LŠS Mokymo centro vyr. specialisto Vytauto Žymančiaus, stovykla buvo išskirtinė, kadangi pirmą kartą III pakopą baigę šauliai buvo pajungti darbui stovyklos štabe.

Kita vertus, pasimatė ir problemų, kurios turėtų būti sprendžiamos – maždaug trečdalis III pakopą baigusių jaunųjų šaulių dinga nežinomybėje. „Tai ne mažas nuošimtis žmonių, į kuriuos buvo investuotas mūsų laikas, žinios, todėl stengsimės šią tendenciją mažinti“, – kalbėjo V. Žymančius.

Dar viena naujovė – šiais metais organizuotas ne nakties, bet visos paros žygis. Jo metu jaunieji šauliai turėjo galimybę patirti ne tik naktinius nuotykius, bet ir realiai pagilinti reikalingas žinias. Džiugu, kad šiais metais IV pakopos siekusieji buvo vieningi ir nesijautė jokios trinties tarp skirtingų rinktinių atstovų. „Pasiteisino improvizuotų „Vakaro žinių“ laidos rengimas. Stovyklautojai beveik neturėjo progų naudotis telefonais, tad nusprendėme pafantazuoti ir patys sau suruošti žinių laidą. Buvo imami interviu, filmuojama ir kitaip pristatomi pasaulio ir Lietuvos įvykiai“, – pasakojo stovyklos vadovas.

Atskiro gero žodžio ir padėkos nusielpo Alytaus ir Marijampolės rinktinių jaunieji šauliai bei jų vadai. Tai daugiausiai stovyklautojų atsiuntusios rinktinės. Prie stovyklos rengimo ir instruktoriaus pareigų atlikimo daug prisidėjo kauniškis Apsaugos būrio šaulys Valdas Pempė ir vilniškis vyr. mokymo specialistas koviniam rengimui ats. kpt. Irmantas Nedzinskas.

Ačiū, vyrai.

OPERACIJA „SOPHIA“

IŠGELBĖTI PABĖGĖLIAI, SUSTABDYTA GINKLŲ KONTRABANDA IR ILGOS DIENOS LAIVE

Vytenis B. | Nuotraukos iš asmeninio Vytenio B. archyvo

Operacijos ištakos

Operacija „Sophia“ šalia Libijos teritorinių vandenų (12 jūrmylių nuo kranto, kas yra maždaug 22 kilometrai) pradėta vykdyti 2015 m. birželio mėn. siekiant suvaldyti nelegalų žmonių gabenimą į Europą, užkirsti kelią jų žūtims jūroje, identifikuoti ir suardyti šiuo nelegaliu verslu užsiimančių grupuočių tinklus. Kiek vėliau šios misijos užduotimi taip pat tapo ginklų embargo užtikrinimas į Libiją siekiant sustabdyti kraujo liejimą ten vykstančiame civiliniame kare. Nuo 2017 m. pavasario prie šios operacijos prisijungė ir Lietuvos kariuomenė, skirdama laivų apžiūros grupę. Pirmoji pamaina po integracijos pratybų su Vokietijos karinių jūrų pajėgų laivu „Rhein“ į operacijos rajoną išvyko kovo mėn. pabaigoje, kur tris mėnesius vykdė žvalgybą, rinko informaciją iš vietinių žvejų, gelbėjo į nelaimę patekusius Europoje prieglobsčio ieškančius pabėgėlius, rinko įkalčius, naikino valtis,

perėmė nelegaliai gabenamą ginklų kontrabandą.

Situacija Libijoje

Pilietiniam karui toliau draskant Libiją, ši tapo paskutine stotele praktiškai visos Afrikos karo pabėgėliams ir ekonominiams migrantams. Vietinės grupuotės pelnosi tiek grobdamos afrikiečius, kurie siekia pasiekti Viduržemio jūros pakrantę, tiek ir įvairiausiomis plaukiojimo priemonėmis plukdydami pabėgėlius už Libijos teritorinių vandenų, kur paskelbus nelaimės signalą šie tikisi būti išgelbėti nevyriausybinų organizacijų, karinių ar pro šalį praplaukiančių krovininių laivų. Na, o miestuose nepasidalijama teritorija, todėl tarp grupuočių verda mūšiai. Siekiant sutrumpinti kelią aprūpinant savus padalinius, karinės grupuotės keliauja per Sirto įlanką, taip išplaukdami iš Libijos teritorinių vandenų ir patekdami į tarptautinius vandenis, kur siekiant bent

šiek tiek sumažinti besiliejančią smurtą, jų laukia ginklų embargo į Libiją užtikrinantys Europos Sąjungos kariniai laivai.

Lietuvos laivų apžiūros grupės sudėtis ir pasiruošimas misijai

Pirmąją Lietuvos laivų apžiūros grupę sudarė 12 karių iš karinių jūrų pajėgų, karo policijos, sausumos bei specialiųjų operacijų pajėgų. Didžiąją komandos dalį (8 kariai) sudarė karinių jūrų pajėgų kariai, turintys specifines žinias apie laivus ir operavimą vandenyje, kitos pajėgos į grupę skyrė po 1-2 specialistus. Pagrindiniai ir svarbiausi reikalavimai kandidatams: gebėjimas puikiai plaukti ir be baimės operuoti jūrinėje aplinkoje, fizinis pasiruošimas, anglų kalbos mokėjimas, aukščio baimės neturėjimas. Tam, kad mūsų kariai galėtų vykdyti tokią specifinę užduotį, šie 2 mėnesius ruošėsi Lietuvoje, mėnesį Graikijoje, Kretos saloje, jūrinių intervencinių operacijų rengimo

Įtartinio katerio stabdymas ir apieška

centre, 2 savaites dalyvavo integracijos į Vokietijos laivo įgulą pratybose. Pratybos tuo nesibaigė, nes bendri veiksmai su vokiečių karo laivu buvo „šlifuojami“ laisvu laiku tarp operacijų.

Pasiruošimo misijai Lietuvoje metu, kariai didžiausią dėmesį kreipė į plaukimo įgūdžius, šaudymą, taktinį judėjimą laive, abordažą. Taip pat mokėsi valdyti naują įrangą: endoskopą, naktinio matymo ir terminius žiūronus, įkalčių rinkimo reikmenis, specialias abordažines kopėčias, aukštapių ir ryšių įrangą. Šiuos įgūdžius į vieną visumą sujungė mokymai Graikijoje, Kretoje, kur kariai 4 savaites praleido bandydami perprasti abordažo paslaptis ir veikti kaip komanda. Čia jie galutinai išmoko perimti įtartinus laivus, rinkti įkalčius, kovoti su improvizuotais sprogstamaisiais užtaisais, taktiškai, kaip komanda, judėti laive, vykdyti abordažą iš greitaiegių katerių panaudojant abordažines kopėčias, suimti ir saugiai transportuoti asmenis. Galiausiai šie kursai leido suprasti, kokiomis klimato sąlygomis teks operuoti Viduržemio jūroje.

Paskutinis pasirengimo etapas – bendros pratybos su vokiečių kariniu laivu. Į Kylio laivyno bazę laivų apžiūros grupės kariai atvyko kovo 7 d. ir lygiai 2 savaites vykdė bendrus mokymus su laivo įgula. Tai buvo be galo svarbus etapas, kurio metu grupė ir laivas suderino bendras procedūras, teisinius aspektus, sužinojo, kaip dirba tiek vieni, tiek kiti. Vokietijos karinis laivynas taip pat skyrė keletą savo laivų apžiūros grupės karių, kurie kartu su lietuviais dvi dienas keitėsi patirtimi. Vokiečiai jau buvo dalyvavę operacijoje bent po keletą kartų, tad labai gerai žinojo visus niuansus ir galėjo juos nupasakoti Lietuvos kariams. Galiausiai, šios bendros pratybos tapo ilgos ir gražios draugystės pradžia tarp Vokietijos karinio laivyno ir Lietuvos karių.

Kontrabandos perėmimas

Laivų apžiūros grupė

Užduotys operacijoje dalyvaujantiems padaliniais

Operaciją „Sophia“ dauguma spaudoje žino kaip Europos Sąjungos misiją, kuri „gelbėja pabėgėlius“, tačiau tai nėra tiesa. Pagrindinis operacijos tikslas užtikrinti ginklų embargą į Libiją ir kontroliuoti nelegalią migraciją. Kartas nuo karto, kai nevyriausybinė organizacijų laivai nebesugeba išgelbėti visų į jūrą iš Libijos išplaukusių žmonių, prie Libijos sienos siunčiami ir Europos Sąjungos laivai. Europos

Sąjungos pajėgos, laivai ir lėktuvai, su nelegalia migracija kovoja rinkdami žvalgybinę informaciją iš oro ir vandens, bendraudami su operacijos rajone sutinkamais žvejais ar civiliais laivais, mokydami Libijos pakrančių apsaugos karių, rinkdami iš išgelbėtųjų žvalgybinę informaciją, ir siekdami identifikuoti tarp jų pasislėpusius kontrabandininkus ar galimus Islamo valstybės kovotojus. Visas šias užduotis, išskyrus Libijos pakrančių apsaugos karių mokymą, vykdė ir Lietuvos kariuomenės laivų apžiūros grupės kariai.

Pabėgėlių gelbėjimas

Lietuvos kariams teko sudalyvauti vienoje didelėje gelbėjimo operacijoje. Gavę nurodymą iš aukštesnio štabo sunaikinti didelį kiekį nelegaliam žmonių gabenimui naudojamų valčių, paliktų nevyriausybinių organizacijų po gelbėjimo operacijos, atvykę į rajoną laivas „Rhein“ turėjo pats prisidėti prie žmonių gelbėjimo. Dar plaukiant pakeliui į operacijos rajoną, likus 3 valandoms iki nurodytos vietos, atsitiktinai buvo rasta valtelė su maždaug 110 žmonių, kurie nuo kranto buvo nutolę per 30 km, o su savimi neturėjo jokių vandens ir maisto atsargų. Šis atsitiktinis susidūrimas su kariniu laivu žmonėms išgelbėjo gyvybę, tačiau diena tuo nesibaigė. Patekus į operacijos rajoną buvo pastebėtos dar bent 3 guminės valtys, keletas gelbėjimosi plaustų, medinė valtelė bei pora nevyriausybinių organizacijų laivų. Pastarieji patys buvo išsiuntę pagalbos prašymą, kadangi dėl didelio kiekio pabėgėlių, nebeturėjo vandens, prasidėjo problemos su laivų technine įranga. Tą dieną 2 laivo „Rhein“ greitaeigiai kateriai su Lietuvos kariais 14 valandų praleido vandenyje. Į laivą iš skirtingų plaukiojimo priemonių buvo nugabentas 1181 asmuo, vėliau šiuos žmones daugiau kaip 24 valandas truko konvojuoti iki artimiausio Italijos uosto ir tik dar per maždaug 30 valandų šie žmonės buvo paskirstyti į pabėgėlių stovyklas.

Pratybos

mo operacijoje. Iš Misratos į Bengazį pajudėjęs pramoginis kateris, nudažytas pilka spalva, buvo stebimas jau kurį laiką ir kilus įtarimams buvo apklaustas radijo ryšiu. Apklausos metu katerio kapitonas prisipažino, jog jo laive yra ginklų kroviny. Lietuvos karių laivų apžiūros grupė gavo užduotį išsilaipinti ant katerio, išsiaiškinti, koks tai kroviny, ir patikrinti ginklų krovinio dokumentus. Vos tik užlipus ant laivo buvo pastebėtas didelis kiekis RPG raketų, minosvaidžio sviedinių, šaudmenų. Viduje buvę žmonės tikriausiai neturėjo daug patirties jūroje, kadangi beveik visi stipriai

nį laivą „Rhein“, o vėliau perduotas Italijos kariniam laivui, iš kurio vadovaujama operacijai „Sophia“.

Gyvenimas laive

Dauguma turbūt gyvenimą laive įsivaizduoja kupiną romantikos, gražių saulėlydžių bei delfinų. Tačiau tai tik dalis tiesos. Misijos metu laivas jūroje dažniausiai išbūdavo 14 dienų ir tik 4 dienas praleisdavo krante. Žymus posakis „Prisijunk prie laivyno – pamatyk pasaulį“ teisingas, tik daug kas pamiršta, kad pasaulis sudarytas iš maždaug 70 proc. vandens. Nors 2 savaitės ir neatrodo ilgas laiko tarpas, tačiau gyvenant nedidelėje erdvėje kartu su dar 100 žmonių, kartais tas laikas nepaprastai prailgsta. Užduotys prabėgdavo greitai, tačiau laikas tarp jų – ne taip sparčiai. Kariai laisvu nuo užduočių metu vykdė abordažo, šaudymo, taktinio judėjimo, medicininės pagalbos suteikimo treniruotes, dalyvavo bendruose mokymuose kartu su laivo įgula. Apart treniruočių, laisvu laiku kariai daugiausia laiko praleisdavo sportuodami, žaisdami stalo žaidimus, skaitydami knygas ar žiūrėdami filmus. Sugrįžus į krantą kuo skubiau lėkdavo į miestą, kad galėtų susipažinti su vietine architektūra, maistu, kultūra, pagaliau galėtų prisiliesti prie stabilios žemės. Niekada neįvertini kažko, kol neprarandi, tad po 3 mėnesių, praleistų kariniame laive „Rhein“, sugrįžus į Lietuvą buvo ypač keista ir gera vėl įkvėpti miško kvapo, liesti žolę, jausti lietuž...

Vykstant į užduotį

Ginklų kontrabanda

Lietuvos kariai dalyvavo ir pirmojoje nelegaliai gabenamų ginklų perėmi-

sirgo jūrlige. Visi jie buvo surinkti į vieną vietą laive ir stebimi, kol gavus nurodymą visas ginklų kroviny buvo išgabentas į Vokietijos kari-

ŠAULIAI – NAUJIEJI ELITINIAI KARIAI ABIEJŲ TAUTŲ RESPUBLIKOS KARIUOMENĖJE

Eduardas Brusokas

XVIII a. Abiejų Tautų Respublika buvo silpna ekonominiu, kariniu ir politiniu požiūriu valstybė, priklausoma nuo kaimynų. Tik XVIII a. pabaigoje pasirodė ženklai, leidę tikėtis, kad valstybė tvirčiau atsistos ant kojų. Visų pirma viltys buvo siejamos su taip vadinamu Ketverių metų seimu, kuris pradėjo savo veiklą 1788 m., o baigė darbą tik 1792 m. Šis Seimas priėmė ne vieną gyvybiškai svarbų valstybei įstatymą. Ypač reikšminga 1791 m. gegužės 3 d. priimta konstitucija, turėjusi modernizuoti valstybę ir užtikrinti stabilią, veiksnia valstybės politinę sistemą.

Vienas kertinių valstybės klausimų taip pat buvo ginkluotųjų pajėgų stiprinimas. Iki Ketverių metų seimo Lenkijos ir Lietuvos kariuomenės sudarė vos keliolika tūkstančių nepakankamai parengtų, blogai aprūpintų karių. To tikrai nepakako atgrasinti kaimynės Rusiją, Prūsiją ir Austriją nuo kišimosi į Abiejų Tautų Respublikos vidaus reikalus ir užtikrinti valstybės saugumą.

„Šauliai buvo priskiriami lengvųjų pėstininkų kategorijai. Tai buvo naujovė ir kitų valstybių kariuomenėse. Pirmieji, nedideli, nereguliarūs šaulių daliniai kitų valstybių kariuomenėse atsirado XVIII a. pradžioje.

Sprendimas stiprinti kariuomenę buvo priimtas dar pačioje Ketverių metų seimo pradžioje. Seimas nutarė padidinti Abiejų Tautų Respublikos kariuomenę net iki 100 000 karių. Pagal parengtą etatą Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės kariuomenėje turėjo tarnauti apie 33 000, o Lenkijos (vadinamojoje Karūnos) kariuomenėje apie 66 000 karių. Etate buvo nustatyta ir nauja kariuomenės struktūra, ypač padidintas pėstininkų, kurių tradiciškai trūko Lenkijos ir Lietuvos kariuomenėse, skaičius. Tarp jau tradicinių pėstininkų, grenadierių ir vadinamųjų linijinių, etate buvo paminėta ir trečioji rūšis – šauliai.

Šauliai buvo priskiriami lengvųjų pėstininkų kategorijai. Tai buvo naujovė ir kitų valstybių kariuomenėse. Pirmieji, nedideli, nereguliarūs šaulių daliniai kitų valstybių kariuomenėse atsirado XVIII a. pradžioje. Tikėtina, kad šauliai kaip atskira pėstininkų rūšis užgimė Austrijoje, kur XVIII a. pradžioje iš Tirolyje gyvenusių medžiotojų, miškų sargų, ginkluotų nuosavais ginklais, graižtviniais medžiokliniais šautuvais buvo suformuoti keli daliniai, vadinti medžiotojų arba jėgerių (vok. „Jäger“ – medžiotojas) daliniais. Jėgeriai, skirtingai nei kiti to meto pėstininkai, mūšio metu dažniausiai kovojo ne glaustoje rikiuotėje, kaip tuomet buvo priim-

Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės I pėstininkų pulko šaulių karininkas. Dailininkas A. Harasimovičius, XVIII a. pab.

ta, o išskleistoje. Taip pat veikė mažomis grupėmis ar pavieniui naikindami priešininko gyvąją jėgą taiklia ugnimi iš didesnio atstumo. Taip pat jie vykdė žvalgybą ir saugojo stovyklas. Netrukus jie tapo negausia, elitine pėstininkų rūšimi. Tačiau nuolatiniai jėgerių daliniai įvairiose kariuomenėse buvo pradėti steigti tik po Septynerių metų karo (1756–1763), kuriame neblogai pasirodė.

„Šauliai taikos metu turėjo tarnauti savo batalionuose, o karo metu galėjo būti paliekami arba atskirais padaliniais siunčiami prie kitų pėstininkų pulkų.

Minėtame Abiejų Tautų Respublikos seimo 1789 m. priimtame 100 000 karių etate nustatyta, kad Lenkijos ir Lietuvos kariuomenėse turėjo būti suformuota po 4 atskirus šaulių batalionus, kuriuose turėjo tarnauti 4 784 kariai. Šauliai taikos metu turėjo tarnauti savo batalionuose, o karo metu galėjo būti paliekami arba atskirais padaliniais siunčiami prie kitų pėstininkų pulkų.

Ambicingas tikslas susidūrė su aibe problemų, kurių pagrindinė buvo pinigų trūkumas. Kariuomenės etatą teko koreguoti. Pagal naująjį etatą kariuomenėje turėjo tarnauti 65 074 kariai. Taip pat pagal naują kariuomenės struktūrą buvo atsisakyta atskirų šaulių batalionų, nustatyta, kad kiekvienoje pėstininkų kuopoje (176 kariai) tarnautų 15 šaulių ir vienas šaulių puskarininkis. Iki 1792 m. vasaros, kai prasidėjo karas su Rusija, Abiejų Tautų Respublikos kariuomenėje buvo jau apie 1000 šaulių – dauguma jų tarnavo Karūnos (Lenkijos) kariuomenėje. Į šaulius buvo priimami ne tik sveiki, fiziškai stiprūs, bet ir ginklą jau mokantys valdyti vyrai, todėl jie nuolat būdavo verbuojami miškininkų, girių sargų šeimų arba jau patyrusių karių.

Pagal nustatytą tvarką eilinis šaulys, pradėjęs tarnybą, turėjo būti aprūpintas munduru (batai, kelnės, švarkas, galvos apdangalas), apatiniais rūbais,

apsiaustu, perpetiniu diržu šautuvui, diržu kardui, kuprine, šautuvu („štučerių“ – šautuvu trumpu graižtviniu vamzdžiu), šovinine su diržu, kardu („tesaku“ – trumpuoju pėstininkų kardu), pistoletu, skardine gertuve, vilnoniu apklotu, duonmaišiu. Kaip ir daugumoje kitų šalių kariuomenėse, taip ir Abiejų Tautų Respublikos šaulių uniformos turėjo būti žalios spalvos, o švarko atvartai ir rankogaliai tokios pačios spalvos, kaip pulko, kuriame jie tarnavo. Sagos taip pat turėjo būti su to pulko numeriu.

Šaulių įgūdžiams tobulinti buvo skiriamas labai didelis dėmesys. Lenkijos kariuomenėje net buvo nusamdyti Austrijos ir Prūsijos kariuomenių, kuriose jau anksčiau buvo įkurti jėgerių daliniai, puskarininkiai, kurie vadovavo šaulių kariniam rengimui. Ypač buvo akcentuojamas taiklus šaudymas. Tai buvo tam tikra naujovė, nes iki tol paprasti pėstininkai šaudydavo beveik nesitaikydami į konkretų objektą, o atlikdavo salves tiesiog priešininko rikiuotės kryptimi. Tačiau taiklus šaudymas kėlė tam tikrų keblumų. Tam naudoti graižtviniai šautuvai, kurie, lyginant su lygiavamzdžiais šautuvais, buvo 2–3 kartus taiklesni, bet ir jų užtaisymas užtrukdavo tiek pat ilgiau, mat kulką į vamzdį per laibgalį reikėdavo tiesiog įkalti grūstuvu ir plaktuku iki drūtgalio. Ši procedūra užtrukdavo 1–2 min, tad akcentuotas ne tik taiklus šaudymas, bet ir gebėjimas greitai užtaisyti šautuvą. Taip pat šauliai buvo mokomi šaudyti iš įvairių pozicijų: stovint, klūpant, gulint, žygiuojant, šliaužiant. Šauliai turėjo gebėti mūšio metu ar žvalgyboje išnaudoti aukštumas, griovius, taip pat medžius, krūmus ir pan. Iš jų buvo reikalaujama nuolat lavinti plaukimą, bėgimą, šuolius, mokėti įveikti gamtines kliūtis ir fortifikacinius įtvirtinimus. Taip pat buvo reikalaujama, kad šauliai sugebėtų ne tik greitai susirinkti į bendrą rikiuotę, bet ir greitai išsisklaidyti mūšio lauke. Šių pėstininkų rengime buvo akcentuota ir dar viena savybė, visiškai nebūdinga linijiniams pėstininkams: gebėti mūšio lauke pačiam priimti sprendimus ir veikti savarankiškai. Todėl šauliai turėjo būti sumanūs, gebantys vertinti situaciją, atsakingi kariai.

Abiejų Tautų Respublikos kariuomenės šaulių istorija nebuvo ilga, nes ir pačiai valstybei buvo belikę egzistuoti

Lenkijos (Karūnos) XV pėstininkų pulko šaulys. Dailininkas A. Orlovskis, XVIII a. pab.

„Šauliai turėjo gebėti mūšio metu ar žvalgyboje išnaudoti aukštumas, griovius, taip pat medžius, krūmus, ir pan. Iš jų buvo reikalaujama nuolat lavinti plaukimą, bėgimą, šuolius, mokėti įveikti gamtines kliūtis ir fortifikacinius įtvirtinimus.

vos keli metai (1795 m. Abiejų Tautų Respublika buvo išdraskyta Rusijos, Prūsijos ir Austrijos susitarimu), tačiau žinoma, kad šauliai dalyvavo mūšiuose kare su Rusija 1792 m., o dar labiau jie pasireiškė 1794 m. sukilimo metu, nes, sukilimo vyriausybės nurodymu, kariuomenė ir sukilėlių būriai pirmiausiai buvo papildyti miškininkais ir girių sargais, kurie privalėjo prisistatyti su savo ginklais. Tam nemažą įtaką turėjo ir sukilimo vadas generolas Tadas Kosciūška, prieš tai dalyvavęs JAV Nepriklausomybės kare (1775–1783), kuriame panašūs šaulių būriai sėkmingai kovojo su reguliaria Anglijos kariuomene.

SPORTINIS JAUDULYS APLANKO VISOSE VARŽYBOSE

Dovilė Rusteikienė | Nuotraukos iš asmeninio Povilo Kačinsko archyvo

Lietuvos šaulių sąjungos Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės šaulys Povilas Kačinskas nuo vaikystės domisi sportu, šiandien didžiuojasi galintis atstovauti Lietuvos šaulių sąjungą ir savo šalį sunkiosios atletikos varžybose. Šiemet Povilui puikiai pavyko pasirodyti Lietuvos kariuomenės svarsčių kilnojimo čempionate. Trumpas pokalbis apie šį ir kitus jo pasiekimus bei iššūkius.

Kada ir kaip susidomėjai sportu ir sunkiąja atletika?

Sportu susidomėjau dar vaikystėje, tada labai patiko krepšinis, tiesa, ir dabar jį žaidžiu. Sunkioji atletika mano gyvenime atsirado tuomet, kai kūno kultūros mokytojas Rimantas Slavikas pasiūlė dalyvauti svarsčių kilnojimo varžybose.

Kaip manai, kokių asmeninių savybių reikia sunkiaatlečiams?

Manau kad, reikia užsispyrimo, noro, valios, turėti tikslą, kurio siektum.

Kaip vyksta pasiruošimas varžyboms? Kiek laiko skiri treniruotėms? Ar turi kokį nors sporto planą?

Dirbu sporto klube savarankiškai arba su treneriu. Prieš varžybas treniruočių krūvis sumažinamas ir likus porai dienų iki jų nesportuoju visai. Treniruotėms skiriu 1,5 valandos. Taip pat sportuoju namuose. Sporto planą susidaryti padeda kolega Rimantas Inta.

Keliose varžybose sudalyvauji per metus?

Apie 10 varžybų.

Kokiais savo sporto pasiekimais didžiuojiesi labiausiai?

Labiausiai didžiuojuosi Lietuvos kariuomenės, Lietuvos dvikovės, Lietuvos ilgo ciklo čempionatų pirmomis vietomis. Būdamas LŠS nariu turiu galimybę varžytis Lietuvos kariuomenės čempionate, savo šalį atstovauju ir tarptautinėse varžybose.

Koks yra tavo asmeninis rekordas?

89 stūmimai ir 105 rovimai su 24 kg svorsčiais.

Šių metų pavasarį dalyvavai Lietuvos kariuomenės svarsčių kilnojimo čempionate ir iki 68 kg svorio kategorijoje pasiekėi puikių rezultatų: 71 stūmimas, 89 rovimai su 24 kg svorsčiais? Ar tikėjaisi, kad

pavyks taip puikiai pasirodyti?

Tikėjaisi geresnio asmeninio rezultato, bet džiaugiuosi, kad pavyko laimėti pirmąją vietą.

Kas tave motyvuoja judėti pirmyn?

Noras laimėti ir iškovotas apdovanojimas. Kuo sunkiau iškovoju apdovanojimą, tuo labiau norisi sportuoti ir siekti dar geresnių rezultatų.

Kokios dažniausiai būna tavo paskutinės minutės prieš rungtį? Ar aplanko sportinis jaudulys?

Paskutinėmis minutėmis stengiuosi nieko negalvoti apie rezultatą ir padaryti, kas yra suplanuota. Sportinis jaudulys aplanko visose varžybose, jo vis dar nepavyksta nugalėti.

Ar šiame sporte esi patyręs traumų? Ar jos nemažina noro siekti gerų rezultatų?

Pats esu patyręs tik vieną traumą, kai užkritis svorsčiui lūžo kojos pirštas. Tačiau traumas nemažina noro siekti geresnių rezultatų, tikrai nekyla minčių dėl jų mesti šį sportą. Patyręs traumą tiesiog laikiu, kol galėsiu vėl sportuoti ir gerinti savo rezultatus.

Ką patartum, norinčiam save išmėginti sunkiojoje atletikoje?

Išbandyti save šiame sporte verta, nes galima sustiprėti fiziškai, išsiugdyti užsispyrimą, valią. Skatinčiau visus pabandyti tuo užsiimti.

PISTOLETAI-KULKOSVAIDŽIAI MP-5

Valdas Kilpys | Nuotraukos Valdo Kilpio

Išvydus šį pistoletą-kulkosvaidį iš karto galima tarti, kad jis kažkur matytas. Nenuostabu, nes šių ginklų „šeima“ atsirado dar 1962 m. Vokietijos „Heckler & Koch“ ginklų gamybos įmonėje. MP-5 sukurtas naudojant G-3 automatinio šautuvo konstrukciją. Akylesnis ginklų mėgėjas be vargo ras net išorinių panašumų tarp šaulių naudojamo AK-4 (tai yra dar viena G-3 modifikacija) ir MP-5.

Šis ginklas yra vienas populiariausių pistoletų-kulkosvaidžių, kurie yra naudojami įvairių teisėsaugos institucijų ir

kariuomenės padalinių visame pasaulyje. Per ilgą ginklo gyvavimo laikotarpį gaminami įvairūs jo modeliai. Sąlyginai šių ginklų „šeimą“ galima padalinti į tris grupes – klasikiniai (senesni modeliai su standartine buože, naujesni – su ištraukiama atrama), su integruotu duslintuvu ir sutrumpinti („Kurtz“ vok. versijos). Kiekvienas ginklo modelis turi savo paskirtį, tačiau visus juos vienija patikimumas, ergonomiškumas ir precizika.

MP-5 pistoletai-kulkosvaidžiai turi 15 arba 30 šovinių dėtuves. Ginklo taikiklis yra dioptrinis, kaip ir G-3,

tačiau galima tvirtinti įvairius taikymosi įtaisus. Kadangi ginklas šaudo 9x19 „Parabellum“ šoviniais, kurie tikamiausi artimame mūšyje, tai dažniausiai šiuos ginklus galima matyti su kolimatoriniais taikikliais.

Ankstesni MP-5 modeliai buvo su trijų režimų keitikliu (pavieniai šūviai ir nepertraukiama automatinė ugnis). Naujesni modeliai turi plastikinį smogiamojo paleidžiamojo mechanizmo bloką su keturių režimų keitikliu (atsirado galimybė šaudyti fiksuota trijų ar dviejų šūvių serija).

Kiekvienai uždučiai ginklas komplektuojamas skirtinga įranga

Ginklą nuolat naudojant įbrėžimų neišvengsi

Šiame modelyje garso slopintuvą yra nenuimamas

Keitiklis turi keturis režimus

Tūtų išmetimo anga priekyje

Konkrečiai šis modelis turi lazerinį taikiklį, kuris įjungiamas rankenoje įtaisytu mygtuku

HK MP-5K

Kalibras	9 mm
Šoviny „Parabellum“	9 x 19 mm
Svoris (neužtaisyto)	2 kg
Ilgis	325 mm
Vamzdžio ilgis	115 mm
Dėtuvė	15 šov; 30 šov.
Greitošauda	900 š/m
Taikymosi nuotolis	iki 25 m
Greitošauda	800 š/m
Efektyvus nuotolis	50 m

HK MP-5/A5

Kalibras	9 mm
Šoviny „Parabellum“	9 x 19 mm
Svoris (neužtaisyto)	2,88 kg
Ilgis (su buože)	680 mm
(su sustumta atrama)	490 mm
Vamzdžio ilgis	225 mm
Dėtuvė	15 šov; 30 šov.
Greitošauda	800 š/m
Taikymosi nuotolis	150 m
Pradinis kulkos greitis	400 m/s

MP-5SD

Kalibras	9 mm
Šoviny „Parabellum“	9 x 19 mm
Svoris (neužtaisyto)	2,79 kg
Ilgis (su ištraukta atrama)	550 mm
Vamzdžio ilgis	225 mm
Dėtuvė	15 šov; 30 šov.
Greitošauda	800 š/m
Efektyvus nuotolis	50 m

SNAIPERIŲ DIENA 2017: „BE MEDALIŲ NENURIMSIM!“

Valdas Kilpys | Nuotraukos **Simono Milišausko**

Lietuvos kariuomenės Sausumos pajėgų Juozo Lukšos mokymo centras šiemet tradiciškai organizuoja snaiperių varžybas. Šiais metais populiarumą įgaunanti „Snaiperių diena 2017“ vyks rugsėjo 13–14 dienomis. Varžybose paprastai dalyvauja kariuomenės, VRM padalinių snaiperiai, atvyksta svečių iš užsienio.

Lietuvos šaulių sąjunga nuo praeitų metų taip pat buvo atstovaujama pavienių entuziastų. Šiemet, planuojama, mūsų organizaciją atstovaus dvi šaulių komandos, kurios savaitgaliais pradėjo pasirėngimo užsiėmimus. Pasak pagrindinio LŠS komandų trenerio ir idėjinio vado, LŠS G1/4 sk. ginklų rinkinio Virgilijaus Milišausko, šiuo metu vyksta paruošiamasis etapas, kai

atliekami kvalifikaciniai pratimai, tobulinami precizinio šaudymo įgūdžiai.

„Nebūdamas kvalifikuotas varžybose dalyvauti negalėsi, – pasakojo V. Milišauskas, – todėl mūsų tikslas dabar yra deramai įvertinti savo galimybes ir siekti reikiamų įgūdžių. Pirmosios treniruotės šaudykloje parodė, kad LŠS esama tikrai aukštos kvalifikacijos šaulių, kurie turi precizinių ginklų, su kuriais įmanoma dalyvauti tokio lygio varžybose. Drauge aptarėme jau ne pradžiamokslį, bet gilinomės į balistiką, šaudmenų specifikacijas, šaudymo žurnalų pildymo subtilybes“.

Atėityje numatomos treniruotės šaudant iš itin didelio nuotolio, todėl bus

reikalinga kariuomenės šaudyklų rezervacija. „Rugpjūčio 27-ąją planuojame tokias nedideles varžybas, kurių metu ir bus išaiškinti taikliausi šauliai, kurie atstovaus organizaciją tokio aukšto lygio varžybose. Tačiau dar reikia nuveikti nemažai darbo tikrinant ir prisitaikant šaudmenis, vertinant balistiką ir analizuojant šaudymo žurnalų rezultatus“, – pasakojo V. Milišauskas.

Nuoširdžiai dėkojame šauliams, kurie negaili nei savo laiko, nei lėšų, nei asmeninių šautuvų ir amunicijos garsindami organizacijos vardą ir gindami teisę būti vadinami snaiperiais.

BALTIC GUARD 2017

Dovilė Rusteikienė | Nuotraukos Gunnar Vasemägi

Vakarų (jūros) šaulių 3-iosios, LDK Kęstučio šaulių 7-osios ir Žemaitijos šaulių 8-osios rinktinių jaunieji šauliai liepos 25-29 dienomis drauge su estais, latviais bei britais išbandė savo jėgas Estijoje vykusiose tarptautinėse pratybose „Baltic guard 2017“.

Iš viso pratybose dalyvavo daugiau nei 130 dalyvių, jų metu buvo klausomasi paskaitų, o atnaujintos ir išmoktos teorinės žinios per dvi dienas trukusį žygį-žaidimą pritaikytos praktiškai. Nors žygyje netrūko fizinio

krūvio, komandinio darbo ir veiksmo - visi pratybose dalyvavę jaunieji šauliai įveikė užduotis. Vakarų (jūros) šaulių jaunoji šaulė Emilija Tydikaitė su dar devyniais pratybų dalyviais buvo įvertinta už puikų užduočių vykdymą ir gavo dovaną.

Jaunieji šauliai tobulino ir pasitikrino išgyvenimo gamtoje, anglų kalbos, fizinio pasirengimo, komandinio darbo įgūdžius. Penkias dienas vykusios pratybos nepašyktėjo iššūkių ir geros nuotaikos bei prasmingos patirties.

LIEPOS 6-OJI – KAIP JĄ MINĖJO ŠAULIAI?

Dovilė Rusteikienė | Nuotraukos LŠS archyvo

Minint Valstybės dieną visoje šalyje netrūko renginių, kuriuose aktyviai dalyvavo ir šauliai.

Vilniuje šauliai dalyvavo simboliniame garbės bėgime arba važiavo dviračiu Valstybės (Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo) dieną su Lietuvos valstybės istorinėmis (herbinėmis) vėliavomis. Bėgimo maršruto ilgis buvo 5 km, o važiavimo dviračiu 10 km.

Liepos 6-ąją Lietuvos himnas buvo giedamas ant šimto šalies piliakalnių. Prie šios iniciatyvos prisijungė ir Lietuvos šaulių sąjungos nariai savo miestuose ir miesteliuose vieningai susirinkę ant piliakalnių. Šią Lietuvos valstybei ir kiekvienam jos piliečiui svarbią dieną Sąjungos gretas papildė 222 nauji nariai. Liepos 6-ąją ant Lietuvos piliakalnių būti ištikimais Lietuvos valstybei ir stropiai rengtis ginti Lietuvos laisvę bei nepriklausomybę pasižadėjo 119 kandidatų į jaunuosius šaulius ir 103 kandidatei į šaulius.

PASKIRTI RINKTINIŲ VADAI

Alfonso Smetonos šaulių 5-osios rinktinės informacija

Nuo šių metų rugpjūčio 14 d. į Lietuvos šaulių sąjungos Žemaitijos šaulių 8-osios rinktinės vado pareigas antrajai kadencijai paskirtas lt. Julius Svirušis. Alfonso Smetonos šaulių 5-ajai rinktinei ateinančius 3 metus vadovaus ats. kpt. Audrius Mordasas.

Rugpjūčio 14 d. Alfonso Smetonos 5-osios rinktinės šauliams buvo neeilinė. Šią išskilmingą dieną šaulių aki-vaizdoje rinktinės vėliava buvo perduota naujam rinktinės vadui ats. kpt. Audriui Mordasui.

1992 m. davęs priesaiką Lietuvos kariuomenei ats. kpt. Audrius Mordasas

tarnybą pradėjo Panevėžio moto desantiniame batalione (dabar Karaliaus Mindaugo batalionas), vėliau tarnavo Motorizuotoje pėstininkų brigadoje „Geležinis vilkas“, Panevėžio Karaliaus Mindaugo motodesantiniame pėstininkų batalione, Lietuvos didžiojo kunigaikščio Algirdo mechanizuotame pėstininkų batalione, Karo prievolės administravimo tarnyboje prie Krašto apsaugos ministerijos, KASP Vyčio rinktinėje.

Ceremonijos metu Panevėžyje III-ojo laipsnio pasižymėjimo ženklu „Už nuopelnus šaulių sąjungai“ buvo apdovanotas Biržų 501-osios kuopos vadas Vidutis Šeškas.

UKRAINOS JAUNIMO PATRIOTINIS UGDYMAS LŠS VASAROS STOVYKLOSE

Haroldas Daublys | Nuotraukos iš PUG archyvo

Šiame Lietuvos šaulių sąjungos (LŠS) jaunųjų šaulių vasaros stovyklose lankėsi trys Ukrainos jaunimo grupės atvykusios LŠS kvietimu. Liepos 3–9 dienomis Tauragės rajone svečiavosi 14–17 metų dešimties vaikų grupė, liepos 9–16 dienomis Gen. S. Žukausko poligone, Pabradėje, tarptautinėje LŠS stovykloje „Žalgiris 2017“ dalyvavo aštuoni kadetai iš Kijevo karinio licėjaus.

Stovykloje, kuri vyko Ariogalos Dubysos slėnyje (liepos 31–rugsėjo 6 d.), lankėsi grupė vaikų iš Ukrainos ATO zonos (Mariupolio) taip pat vaikai, kurių tėvai dalyvavo kariniame konflikte (tarp jų pirmojo Donbaso kare žuvusio kario G. Biličenko sūnus). Vaikai susipažino su jaunųjų šaulių I-os pakopos programa, dalyvavo prisistatymuose ir varžybose, išmoko rikiuotės ir kitų šauliškų įgūdžių. Taip pat apsilankė Karo muziejuje Kaune, istorinėje Kauno Karininkų ramovėje, plau-

kojo Kauno mariomis. Kita pažintinių ekskursijų kryptis buvo Šiluvos bazilikos kompleksas, Minaičių partizanų bunkeris ir susitikimas su namo, kuriame pasirašyta 1949 metų partizanų deklaracija ryšininkais, Kryžių kalnas.

Savaitgalį prie stovyklos šurmuliavo Tremtinių, politinių kalinių ir laisvės kovų dalyvių sąskrydis, kurio metu atskirą paskaitą apie bendrą Lietuvos ir Ukrainos tremtinių pasipriešinimą Gulago lageriuose skaitė istorikas ir politikas Arvydas Anušauskas.

Rugsėjo 6–7 dienomis vaikai apsilankė Trakų istorijos, Genocido aukų muziejuose, LDK Valdovų rūmuose bei Valstybės pažinimo centre bei Lietuvos Respublikos Seime ir Užsienio reikalų ministerijoje.

Nuo 2014 m. LŠS paramos Ukrainai grupė renka aukas ir vaikus iš ATO zonos,

sužeistųjų šeimų narius ar vaikus netekusius artimųjų, taip pat patriotiniu ugdymu užsiimančių organizacijų narius veža į LŠS stovyklas. Kasmet LŠS priima po 2–3 gupes. Daug dėmesio skiriama edukacijai, patriotiškumo, europinių vertybių skatinimui. Vienas tikslų yra siekis patriotiniu jaunimo auklėjimu užsiimančioms organizacijoms rodyti pavyzdį. Jaunųjų šaulių stovyklos tai ne tik poilsis ir ekskursijos – visų pirma, vaikai supažindinami su LŠS veikla, mokina drausmės, bendro komandinio darbo, lyderystės bei savarankiškumo.

PRATYBOS „VĖŽYS 2017“

Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės informacija

Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės šauliai liepos mėnesį dalyvavo išgyvenimo-aplinkosaugos pratybose „Vėžys 2017“, kurių metu Elektrėnų vandens telkinyje buvo gaudomi invaziniai rainuotieji vėžiai.

Invaziniai rainuotieji vėžiai pasižymi tuo, kad yra vėžių maro nešiotojai,

tačiau patys juo neserga. Deja, bet lietuviškieji vėžiai nėra atsparūs šiai ligai, todėl invaziniais atsiradus vandens telkiniuose – jie sparčiai nyksta. Norint gaudyti vėžius, būtina įsigyti žvejo bilietą (dviejų dienų, mėnesio arba metų). Invazinius vėžius galima gaudyti visus metus, o lietuviškuosius – tik nuo liepos 15 d. iki spalio 15 d.

IŠ ESTIJOS JAUNIEJI ŠAULIAI GRĮŽO SU 5 TAURĖMIS IR PLUOŠTU MEDALIŲ

Žemaitijos šaulių 8-osios rinktinės informacija

Estijoje, Tartu mieste, birželio 19-22 dienomis vyko žaidynės, kuriose dalyvavo 10 Žemaitijos šaulių 8-osios rinktinės jaunųjų šaulių bei du vadovai iš 802, 804, 805 ir 806 kuopų.

Jaunieji šauliai labai žavėjosi rungtimi, kurios Lietuvoje nėra – tai orientacinis kartu su šaudymu. Rungties metu dalyvis turi įveikti tris skirtingas orientavimosi trasas, o jas įveikdamas turi atlikti šūvius. Už kiekvieną netaiklų šūvį buvo skiriamas 50 m baudos ratas.

Rungtys, kuriose varžėsi jaunieji šauliai:

- Šaudymas iš mažo kalibro ginklų (M-16): merginų grupėje asmeninėje įskaitoje Iveta Silkauskaitė – 2 vieta, Živilė Vėliūtė – 3 vieta. Vaikinų grupėje asmeninėje įskaitoje Gytis Petriuškevičius – 1 vieta, Mantas Gintilas – 2 vieta.
- Biatlonas ir orientacinis: asmeninės ir komandinės įskaitos, merginų grupėje iki 15 metų Gerda Šukytė – 1 vieta, nuo 16-18 metų Iveta Silkauskaitė – 1 vieta, Živilė Vėliūtė – 3 vieta. Vaikinų grupėje Mantas Gintilas – 3 vieta.
- Tinklinis: dvi grupės, komandinėje įskaitoje – 3 vieta.
- Virvės traukimas: komandinėje įskaitoje – 2 vieta.

JAUNIEJI ŠAULIAI BRITŲ KADETŲ STOVYKLOJE

LŠS vyr. mokymo specialistas **Dovydas Rogulis**

Rugpjūčio 20-30 dienomis Lietuvos šaulių sąjungos jaunieji šauliai dalyvauja tarptautinėje Britų armijos kadetų stovykloje Norfolke. Kartu su dešimt lietuvių atvyko tiek pat ir Latvijos Jaunsardze atstovų. Pagal tarptautinę mainų programą LŠS jau antrus metus siunčia savo pačius geriausius jaunuosius šaulius į Jungtinę Karalystę. Per 10 dienų jaunuoliai turės galimybę susipažinti su Britų armijos kadetų stovykla, jos kasdienine rutina, išbandyti įvairaus tipo ginklus bei susirasti naujų draugų. Laisvu laiku nuo pratybų, jaunieji šauliai išbandys save baidarių plaukime, laipiojimu sienomis, dažasvydžio varžybose ir pan. Antradienį išlaikę ginklo valdymo testus, jaunuoliai visą trečiadienį praleido lauko pratybose, kuriose kartu su Latvijos Jaunsardze ir Britų armijos kadetais mokėsi įkurti stebėjimo postus, skyriaus sudėtyje vykdyti patruliavimą ir judėjimą atviroje vietovėje. Stovyklos paskutines dvi dienas vainikuos vizitas Londone ir didžiausiame Jungtinės karalystės aviacijos muziejuje.

Džiugu, kad stovykloje metu jaunųjų šaulių rodomi rezultatai yra patys geriausi: kliūčių ruožuose pagerina visų laikų rekordus, šaudykloje nepralenkami, o savo gera nuotaika užkrečia visus aplinkinius.

Blogio sėkla: komunizmas pasaulyje

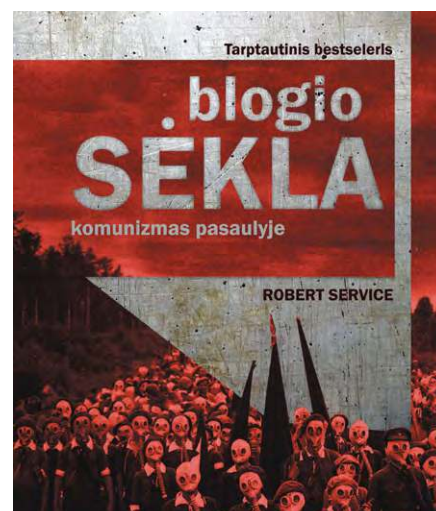
Leidykla „Briedis“ pristato dar vieną serijos „Komunizmas be grimo“ naujieną – Britų akademijos nario, SSRS ir šių laikų Rusijos istorijos specialisto Roberto Service'o knygą „Blogio sėkla: komunizmas pasaulyje“, kurioje autorius apžvelgia komunizmo ideologijos ištakas, teoriją ir kruvinus bandymus įgyvendinti ją praktikoje.

Nepaisant to, kad pati komunizmo (pr. commun – bendras, visuomeninis) sąvoka gimė Prancūzijoje pirmoje XIX a. pusėje, karingi raginimai „atimti ir teisingai padalinti“ Europą drebino nuo senų senovės. Viduramžiais panaikinti privačią nuosavybę, ir netgi bendrai dalintis žmonėmis, ragino pačios radikaliausios anabaptistų sektos, o Didžiosios Prancūzijos revoliucijos metu bandymai sugriauti „senąjį pasaulį“ virto kurtinančiu gil-jotinų asmenų žvangesiu.

XIX a. filosofai K. Marksas ir F. Engelsas sukūrė ideologiją, paskandinusią pasaulį kraujo ir baimės jūroje. V.

Uljanovo-Lenino ir jo bendraminčių pastangomis Rusijoje savaip adaptuotas marksizmas virto dešimtis milijonų gyvybių pražudžiusiu žmogėdrišku bolševizmu, kurio pagrindinis tikslas – „pasaulinė revoliucija“ – laimei, taip ir liko nepasiektas. Tačiau įvairiausiuose kraštuose, ypač po Antrojo pasaulinio karo, komunizmo užkratas vis atrasdavo sau puikią terpę. Ir visur, kur jam pavykdavo įsitvirtinti, vietoj žadėto rojaus gyventojams tekdavo kęsti skurdą, badą, valdžios susidorojimus.

R. Service'o knyga – labai išsamus, komunizmo ir komunistinių šalių istoriją įvairiais aspektais nagrinėjantis darbas. Čia rasime daugybę įdomių faktų, pagrindinių komunizmo lyderių biografijų ir beprotiškų jų iniciatyvų aprašymų. Autorius vaizdžiai aprašo komunizmo idėjų pradžią, kaip jos skynėsi kelią į „atstumtųjų“ ir „engiamųjų“ širdis, kaip buvo skiepijamos ir kodėl raudonajai blogio sėklai visgi nepavyko pavergti pasaulio.

Nepaisant to, kad galutinai susikompromitavęs komunizmas jau tarsi paguldytas ant menčių, autorius įspėja, kad jam būdingos metastazės. „Net kai išnyks paskutinė komunistinė valstybė, jo dar laukia ilgas pomirtinis gyvenimas“ – simpatijos Leninui ir Stalinui šiandienos Rusijoje tai puikiai įrodo.

Robert Service. *Blogio sėkla: komunizmas pasaulyje*.

Iš anglų kalbos vertė Aušra Stanaitytė-Karsokienė. Vilnius: Briedis, 2017. 608 p.

Sielvarto derlius: sovietinė kolektyvizacija ir teroras badu

Leidykla „Briedis“ pristato žymaus britų istoriko R. Conquesto knygą „Sielvarto derlius: sovietinė kolektyvizacija ir teroras badu“, atskleidžiančią vieną iš pačių siaubingiausių XX a. žmonijos tragedijų. Joje aprašomas 1929–1933 m. įvairiuose Sovietų Sąjungos regionuose siautėjęs, milijonus gyvybių nusinešęs badas, kurio priežastys nebuvo sausra ar kitos gamtos katastrofos, o genocidui tolygi J. Stalino bei jo vadovaujamos komunistų partijos politika.

1932–1933 m. Ukrainoje, Pavolgyje, Šiaurės Kazachstane, įsiplieskė pirmieji bado židiniai, kurie lyg epidemija apėmė vis naujus rajonus. Išsekinti, nuo bado sutinę žmonės valgydavo ne tik maistui netinkamus augalus, bet ir šunis, kates, vis dažniau fiksuoti žmogėdrištės atvejai. Gyventojų bėgimas iš bado apim-

tų regionų buvo griežtai ribojamas, „alkanus“ rajonus nuo „sočių“ atskirdavo kariuomenės daliniai. Nuo užsienio valstybių katastrofos mastai buvo kruopščiai slepiami, suteikti pagalbą milijonams mirštančių SSRS vadovybė taip pat nesiskubino.

Ypač skaudžiai badmetis (Holodomoras) krito Ukrainai. Be „išbuožinimo“, kolektyvizacijos, produktų nusavinimo politikos vyko ir plataus masto ukrainiečių savimonės, tautinės kultūros naikinimas. Stalino teigimu „nacionalinis klausimas – tai valstiečių klausimas“, todėl Ukrainos valstietis kentė dvejopas represijas – jį persekiojo ne tik kaip valstietį, bet ir kaip ukrainietį.

Dėl šioje knygoje aprašytų komunistų partijos veiksmų vos per kelerius metus žuvo apie 14,5 mln. žmonių –

daugiau nei jų neteko visos Pirmajame pasauliniame kare dalyvavusios šalys. R. Conquesto knyga – tai giliai jaudinantis paminklas aukoms ir rūstus priminimas apie žmogėdriško raudonojo režimo niekšybes.

Robert Conquest. *Sielvarto derlius: sovietinė kolektyvizacija ir teroras badu*.

Iš anglų kalbos vertė Ovidijus Stokys. Vilnius: Briedis, 2017. 480 p.

ŽINIOS TRUMPAI

PRIIMTI EITI PAREIGAS:

LŠS vado 2017-06-14 įsakymu Nr. 147P Linas Kavaliauskas paskirtas į LŠS Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės Ukmergės 1002-osios šaulių kuopos vado pareigas nuo 2017-06-14.

LŠS vado 2017-07-31 įsakymu Nr. 203P Paulius Pagalys paskirtas į LŠS Pulkininko Prano Saladžiaus šaulių 9-osios rinktinės metodininko pareigas nuo 2017-08-02.

IŠ PAREIGŲ ATLEISTI:

LŠS vado 2017-07-24 įsakymu Nr. 191P Edvardas Zavackas nuo 2017-08-01 atleistas iš LŠS Pulkininko Prano Saladžiaus šaulių 9-osios rinktinės metodininko pareigų.

LŠS vado 2017-07-27 įsakymu Nr. 194P Linas Barzda nuo 2017-07-28 atleistas iš LŠS Alfonso Smetonos šaulių 5-osios rinktinės vyr. mokymo specialisto pareigų.

LIETUVOS ŠAULIŲ SAJUNGOS VADAS APDOVANOJO:

Šaulių sąjungos pasižymėjimo ženklų „Už nuopelnus šaulių sąjungai“ (III laipsnio):

Vidutį ŠEŠKĄ – LŠS Alfonso Smetonos šaulių 5-osios rinktinės Biržų 501-os kuopos vadą.

Darių BARONĄ – LŠS Alfonso Smetonos šaulių 5-osios rinktinės Kupiškio 505-os kuopos vadą.

Dainių DOLEBĄ – LŠS Alfonso Smetonos šaulių 5-osios rinktinės Panevėžio 503-os kuopos šaulį.

Plk. lt. Svajūną PAPILIAUSKĄ – KASP Dainavos apygardos 1-osios rinktinės vadą.

Algirdą VRUBLIAUSKĄ – Alytaus rajono merą.

Adolfą BARYSĄ – Karininko Antano Juozapavičiaus šaulių 1-osios rinktinės Alytaus miesto 108-os kuopos jaunųjų šaulių būrelio vadovą.

Laimą ADOMAVIČIENĘ – LŠS G8 skyriaus buhalterę-apskaitininkę.

Danguolę NARBUTIENĘ – LŠS administratore-kalbos tvarkytoją.

Andrių MICKŲ – KASP Vyčio apygardos 5-osios rinktinės vadą.

Alvydą ROLĮ – visuomenės veikėją, įamžinantį Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės kovotojų atminimą.

Šaulių sąjungos pasižymėjimo ženklų „Už nuopelnus šaulių sąjungai“ (II laipsnio):

Gediminą ROMAŠKĄ – LŠS Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės Takų rajono šaulių kuopos vadą.

Joną OZGIRDĄ – LŠS LDK Kęstučio šaulių 7-osios rinktinės Tauragės J. Kasperavičiaus 702-os kuopos šaulį.

Sąjungos garbės šaulio ženklu

J. E. Sigitui TAMKEVIČIUI SJ – Kauno arkivyskupiui emeritui. (Už tarnystę Lietuvai ir šaulių sąjungos vertybių puoselėjimą).

Šaulių sąjungos vado daiktine dovana

Kpt. Modestą LAPIENĮ – KASP Vyčio apygardos 5-osios rinktinės 509-os lengvųjų pėstininkų kuopos vadą. (Už asmeninį indėlį stiprinant Lietuvos šaulių sąjungą)

Dovilę AJAUSKAITĘ – LŠS Alfonso Smetonos šaulių 5-osios rinktinės Biržų 501-os kuopos

šaulę, rinktinės jaunųjų šaulių vadę. (Už sąžiningą tarnybą)

Andželiką BLINOVAITĘ – LŠS Alfonso Smetonos šaulių 5-osios rinktinės Biržų 501-os kuopos jaunąją šaulę, 1-ojo būrio vado pavaduotoją. (Už sąžiningą tarnybą)

Miglę ALEKSANDRAVIČIUTĘ – LŠS LDK Kęstučio šaulių 7-osios rinktinės šaulę. (Už sąžiningą tarnybą)

Liną KADŽIULĮ – LŠS G1/4 skyriaus vyr. personalo ir logistikos specialistą. (Šaulio dienos proga už sąžiningą tarnybą)

Vaidotą OKULIČ-KAZARINĄ – LŠS Karaliaus Mindaugo šaulių 10-osios rinktinės Vilniaus 1003-osios kuopos šaulį. (Už aktyvų dalyvumą šauliškoje veikloje)

SVEIKINAME

Šaulius Remigijų AUGAITĮ, Alvydą SKURDELĮ ir Stasį BUCIŲ 50-ojo, Liną BATŪRINĄ 40-ojo, Luką PILECKĄ 35-ojo jubiliejaus proga. Linkime neblėstančios energijos, sveikatos ir sėkmės.

LDK Kęstučio šaulių 7-os rinktinės vadas ir šauliai

Šaulius Saulių VAITKEVIČIŲ 50-ojo jubiliejaus proga. Linkime geros sveikatos ir energijos vykdant šauliškas užduotis, ištvermės ir dvasios stiprybės tarnaujant Lietuvos šaulių sąjungai ir Tėvynei.

Šaulį Konradą LEKEŠIŲ sėkmingai baigusį Lietuvos karo akademiją. Linkime jaunajam karininkui sėkmingos tarnybos dalinyje ir stiprybės tarnaujant Lietuvos šaulių sąjungai ir Tėvynei.

Suvalkijos šaulių 4-osios rinktinės Vilkaviškio P. Karušos 406-osios šaulių kuopos vadas, valdyba ir šauliai

Šaulį JONĄ LIULIŲ 85-ojo ir kuopos vadą JONĄ BABONĄ 75-ojo jubiliejaus proga. Linkime stiprios sveikatos, neišsenkančios energijos pasirinktame šauliškame kelyje, ištvermės bei dvasios stiprybės tarnaujant Lietuvos šaulių sąjungai ir Tėvynei.

Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Raseinių 205-osios kuopos šauliai

APIE MUS RAŠO

alytusplus.lt

„Jaunųjų šaulių stovykla: kareiviška košė ir 30 kilometrų žygis pėsčiomis“. Rašoma apie Antano Juozapavičiaus šaulių 1-osios rinktinės stovyklą, kurios metu dalyviai turėjo išmokti keltis 6 val. ryto, įveikti 30 kilometrų žygį ir kitus iššūkius.

Tauragės žinios Nr. 28, 2017 m. liepos 14 d.

„S. Ozgirdas dalyvavo pratybose Ukrainoje“. Rašoma apie Juozo Kasperavičiaus 2-osios kuopos vado S. Ozgirdo dalyvavimą karinėse pratybose Ukrainoje. Grįžęs į Lietuvą, tauragiškis stebėjosi ukrainiečių kovingumu ir požiūriu į Rusijos propagandą.

15min.lt

„Jaunųjų šaulių stovykloje – vaikai iš Ukrainos“. Rašoma apie Ukrainos jaunimą, kuris lankosi Lietuvos šaulių sąjungos stovyklose, apie Lietuvos teikiamą paramą Ukrainai. Dalies Lietuvoje viešinių vaikų tėvai žuvo kare arba buvo sužeisti.

skrastas.lt

„Jaunimas dalyvavo vaikų vasaros stovykloje Medininkuose“. Rašoma apie liepos 17–23 dienomis vykusią Policijos departamento ir Lietuvos šaulių sąjungos organizuotą vaikų vasaros poilsio stovyklą Medininkuose, Valstybės sienos apsaugos tarnybos Pasieniečių mokykloje.

delfi.lt

„Į sukarintą stovyklą netelpa visi norintys“. Rašoma apie Ariogaloje vykusią Lietuvos šaulių sąjungos Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės organizuotą stovyklą, joje vykdomas veiklas, svečius iš Ukrainos.

UŽJAUČIAME

Dėl dukters mirties nuoširdžiai užjaučiame ilgametį Vakarų (jūros) šaulių 3-osios rinktinės šaulį Leoną Stonkų. Telydi Jus paguoda ir dvasios stiprybė šią sunkią netekties valandą.

Liūdi Vakarų (jūros) šaulių 3-osios rinktinės šauliai

~~~

Mirus šauliams Vladui Buragai ir Romualdai Veniui, nuoširdžiai užuojautą reiškiamo šeimai ir artimiesiems.

Vytauto Didžiojo šaulių 2-osios rinktinės Kauno Tvirtovės 203-iosios šaulių kuopos vadas, valdyba ir šauliai

~~~

Pajutome staiga kažko netekę
Ir ištiesų, netekome tiek daug...
Uždekime širdy skausmingą žvakę
Ir parymokime drauge...

Mirus Vlodo Putvinskio vaikiaičiui, LŠS Išeivijoje atkūrėjui, LŠS Išeivijoje Garbės vadui, LŠS Garbės šauliui, LŠS V. Putvinskio-Pūtvio klubo Garbės prezidentui prof. Vaidievičiui Andriui Mantautui reiškiamo nuoširdžią užuojautą dukrai Daliai su šeima ir artimiesiems.

Broliai ir sesės šauliai

LIETUVOS ŠAULIŲ SĄJUNGOS NORMINIŲ DOKUMENTŲ SĄVADAS

Eil. Nr.	Dokumento rengėjas/ Dokumento pavadinimas	Pasirašymo arba galiojimo data, registracijos numeris
Pagrindiniai dokumentai		
1.	LR krašto apsaugos ministro įsakymas „Dėl krašto apsaugos ministro 2009 m. gruodžio 15 d. įsakymo Nr. V-1177 „Dėl Lietuvos šaulių sąjungos statuto patvirtinimo“ pakeitimo“	2017-05-03 Nr. V-381
Personalo		
2.	LŠS vado įsakymas „Dėl padalinių numeracijos ir pavadinimų tvarkos nustatymo“	2017-05-08 Nr. 130
3.	LŠS vado įsakymas „Dėl LŠS darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, pareiginės algos pastoviosios dalies nustatymo kriterijų patvirtinimo“	2017-06-02 Nr. 133P
4.	LŠS vado įsakymas „Dėl LŠS vidaus tvarkos taisyklių, patvirtintų LŠS vado 2016-12-23 įsakymu Nr. 393, pakeitimo“	2017-06-27 Nr. 184
5.	LŠS vado įsakymas „Dėl LŠS vidaus tvarkos taisyklių, patvirtintų LŠS vado 2016-12-23 įsakymu Nr. 393, pakeitimo“	2017-07-07 Nr. 202
Karinio rengimo		
6.	LŠS vado įsakymas „Dėl LŠS vado 2016 m. lapkričio 28 d. įsakymo Nr. 370 „Dėl Ginklo šaulio tarnybai nešiojimo ir naudojimo mokymo programos patvirtinimo“ pakeitimo	2017-04-25 Nr. 122
Logistikos, transporto		
7.	LŠS vado įsakymas „Dėl Lietuvos šaulių sąjungos pirkimų vykdymo ir priežiūros tvarkos aprašo patvirtinimo“	2017-06-07 Nr. 155
8.	LŠS vado įsakymas „Dėl Lietuvos šaulių sąjungos pirkimų iniciatorių ir organizatorių paskyrimo“	2017-08-04 Nr. 235
Buhalterijos		
9.	LŠS vado įsakymas „Dėl darbuotojų priedų, priemonių, vienkartinio išmokų, materialinių pašalpų skyrimo nuolatinės šaulio tarnybos pareigas einantiems šauliams, kuriems darbo užmokestis mokamas ne iš valstybės biudžeto asignavimų, mėnesinės algos kintamosios dalies nustatymo tvarkos aprašo tvirtinimo“	2017-06-30 Nr. 194

**Norite pasidalinti naujienomis,
sveikinimais ar geromis žiniomis?**

Parašykite mums!

redakcija@sauliusajunga.lt

Kaina 1,59 €

